

Téma: Dobří andělé v Kolíně

Rozhovor: Alice Vlková

Představujeme: básnířka Eva Šulcová

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané,

jsme těsně před vánočními svátky a já si dovoluji krátkou rekapitulaci. Letošní rok nebyl zdaleka běžný. Po první vlně koronaviru jsme se snažili dohnat všechny resty z jara, které vznikly covidovou situací, kdy opravdu na běžnou operativu nebylo zdaleka tolik času, kolik by bylo třeba. Nicméně věřím, že se podařilo. Byly dokončeny důležité investice rekonstrukcí ulic Míru, Klenovecká, K Vinici, Hlubočská, U Hřiště a Sadová. Na jaře odstartovala výstavba sportovní haly, kde zhotovitel skutečně pracuje velmi intenzivně, a do června 2021 bude nová hala v Borkách připravena pro všechny sportovce. Dokončili jsme tři velké investice na školách – nové prostory pro technické a přírodovědné vzdělávání (půdní vestavba ZŠ Kmochova, přístavba Mníchovické a nový pavilon Masarykova–Bezručova). Otevřeli jsme nové multifunkční hřiště na sídlišti za Billou v Seifertově ulici. Zásadní investicí samozřejmě byla realizace Bartolomějského návrší, pokud jste tam ještě nebyli, určitě se běžte na tenhle skvost podívat. Kolín získal místo, na které můžeme být hrdí po další desítky let.

Mnohé se podařilo také v rámci dotačních akcí. Na sportovní halu nám dotace přinesla téměř 30 mil. Kč, na kanalizaci v Zibohlavech se podařilo získat více než 19 mil. Kč, byla nám schválena dotace na rekonstrukci fasády bytového domu U Nemocnice 425 i na rekonstrukci sportovní haly BIOS u 3. ZŠ. Taktéž čekáme na finální potvrzení dotace na nový web města. Důležitým počínem byl po letech podařený odkup dvou domů v ulici Na Hradbách (č. p. 124 a 125). Tyto domy, které jsou součástí židovského ghetta a přímo přiléhají k synagoze, jsme získali do městského majetku a nyní se budeme snažit o získání dotace na kompletní rekonstrukci, nejlépe z tzv. norských fondů.

Počátkem prosince bylo otevřeno obchodní centrum v průmyslové zóně, které tak konečně na zálabské straně nabídne možnosti nákupů bez nutnosti muset jezdit přes mosty na druhou stranu města. Mnohé další projekty jsou v přípravě.

Vážení Kolínáci, přeji vám poklidné Vánoce v kruhu přátel a rodiny. Přeji vám dobrou náladu a především hodně zdraví do celého roku 2021. Pevně věřím, že se vrátíme do normálnějšího stavu a potkáme se třeba i na kulturních nebo sportovních akcích v našem městě Kolíně.

Michael Kašpar

Výběr z obsahu

- Hala se oblékla do modřínů** 4
Místostarostka Iveta Mikšíková informuje, jak roste nová sportovní hala
- Rozsvícení vánočního stromu** 7
Letošní rok bylo vše jinak. Ale jedno zůstává, tradiční vánoční strom na náměstí
- Pohled do zpětného zrcátka** 9
Ohlédnutí s prezidentem a více-prezidentem TPCA za letošním rokem
- Nový život na zámku** 10
Architekt David Mateáško představuje budoucnost kolínského zámku
- Rozhovor s Alicí Vlkovou** 11
19 let působí jako ředitelka psiho útulku. Jaký byl letošní rok?
- Dobří andělé v Kolíně** 14
V tématu měsíce představujeme nadaci Dobrý anděl a konkrétní příběhy z Kolína

- Paradrezura Terezky Dubcové** 17
I s Apertovým syndromem se dají vyhrávat koňské závody
- Náhrazky živé kultury?** 20
V anketě mapujeme, kde se v současné době můžeme obohatit kulturou
- Trvalé okamžiky Evy Šulcové** 25
Seznámení s kolínskou autorkou básnických sbírek
- Kolínská vila Tugendhat** 27
Roman Šulc zve k poznání Budilovy vily, významné funkcionalistické stavby v Kolíně

Každou adventní neděli jsme na náměstí u stroměčku zapalovali adventní svíci. Všechny adventní zastavení jsme přenášeli rovněž online.

Prosincové zamyšlení

Znovu zasedneme k společnému vánočnímu stolu. Společné stolování může být znakem blízkosti, jednoty. U společného stolu sdílíme svoje myšlenky. Dnes jsme si více vědomi i toho, že sdílíme také své bakterie a viry, sdílíme své fyzicky. To vše tvoří jednotu – sdílení myšlenek a fyzická. Sdílení stolu je znakem, že spolu ještě dokážeme vyjít. Těžko se udrží u společného stolu ten, kdo se odcizil, s kým je těžká řeč. V kostele se my věřící scházíme, abychom přijímali, tj. jedli společný pokrm – tělo Kristovo. Předpokladem přijetí

tohoto pokrmu je svatá zpověď, vyznání vin, ne snad proto, abychom si řekli, že jsme o. k., ale proto, že jednota znamená odpuštění, jeho přijetí i dávání. Ve svatém přijímání vidíme toho, který se za nás obětoval na kříži, Ježíše Krista. Podstatou každé jednoty, podstatou každé lásky je obětování se. Všude tam, kde vidíme schopnost obětovat se pro druhé, máme naději, že to s námi jako s lidstvem není až tak zlé. Když se díváme na Krista, který se obětuje na kříži za nás, naše otázka „Kdo zavinil víc?“ ztrácí na významu.

Ján Halama, kolínský farář

Nepřehlédněte!

Město ruší novoroční ohňostroj

V souvislosti s přetrvávajícími opatřeními a nemožností shlukovat se ve větším množství na veřejnosti se město rozhodlo pro tento rok zrušit tradiční novoroční ohňostroj.

Současně připomínáme, že na základě veřejného průzkumu vydalo vloni město Kolín vyhlášku regulující používání zábavní pyrotechniky. V ní je stanoveno, že používání pyrotechniky (ohňostroje a petardy) je povoleno pouze ve dnech 31. prosince a 1. ledna příslušného kalendářního roku. Apelujeme tímto na dodržování a respektování vyhlášky. Její celé znění je zveřejněno na webu města.

Miloslav Bulín slaví šedesátiny

Dirigent Městské hudby Františka Kmocha slaví významné životní jubileum. Miloslav Bulín, který se narodil 15. 12. 1960, je dirigentem Městské hudby Františka Kmocha od jara 2009, do roku 2008 působil u Posádkové hudby Praha jako její hlavní dirigent. Umělecká úroveň kolínského orchestru za krátký čas jeho působení velmi výrazně vzrostla a MhFK absolvovala mnoho úspěšných koncertů a zahraničních zájezdů. Pod vedením M. Bulína došlo k omlazení orchestru, rozšíření o několik sekcí a hlavně k výrazné proměně repertoáru, který čerpá z jeho vlastních aranžů. Přejeme zejména hodně zdraví a dalších pracovních úspěchů.

Půl milionu korun od TPCA

Dar ve výši pět set tisíc korun poskytla městu společnost TPCA, původně na adventní program. Ten jsme letos chystali opravdu bohatý a s krásnými koncerty. O peníze ale město nepřišlo. Společně s TPCA jsme se rozhodli z části peněz financovat vánoční výzdobu ve městě, peníze poputují také na provozní výdaje do škol spojené s distanční výukou a dar financoval i provoz školy pro děti rodičů z Integrovaného záchranného systému.

Miloslav Bulín, dirigent Městské hudby Františka Kmocha, oslavil 15. prosince šedesáté narozeniny.

Ocenění pro dárcce krve

Každoročně v předvánočním čase dochází k oceňování bezpříspěvkových dárců krve. Bylo tomu tak i v letošním roce, i když oceňování nemohlo proběhnout osobně ve slavnostních prostorách kolínské radnice. Spolek OS ČČK Kolín letos vyznamenal celkem 138 dárců. Nejvíce dárců (88) bylo v kategorii 20 odběrů. Za 40 odběrů bylo oceněno 44 dárců a 6 dárců obdrželo zlatý kříž za 80 odběrů. Zlaté a stříbrné medaile byly odesílány poštou. Zlaté kříže předávali členové spolku osobně spolu s místostarostou města Kolína Michalem Najbrtem. Všem stávajícím i budoucím dárcům krve děkujeme za jejich aktivitu a doufáme, že nám situace v příštím roce umožní realizovat ocenění opět tak, jak jsme zvyklí. Závěrem bychom rádi popřáli všem krásný adventní čas a do dalšího roku hodně zdraví a úspěchů.

Obchodní centrum u Ovčár otevřelo

„Supermarket na zálabské straně byl každoročně nejčastějším přáním v bedně pod kolínským vánočním stromem. Na samotném Zálábí však nemá město vhodný pozemek, proto byla nejpraktičtější řešení průmyslová zóna,“ uvedl starosta Michael Kašpar k otevření nového nákupního centra. Lidé ze Zálábí, Sendražic, Velkého Oseka, Veltrub, Ovčár a blíz-

kého okolí mají od 7. prosince v dosahu menší nákupní centrum, kde mohou nakoupit, aniž by museli přejíždět most a celý Kolín. Věříme, že obchody budou využívány, že budou moci být otevřeny, a věříme, že časem nalezneme vhodné řešení i pro „Zálabáky“ bez auta, které po větším obchodě na Zálábí stále volají. Nicméně i tato zóna hned za hranicemi Kolína je obsluhována a dostupná městskou autobusovou dopravou.

Kdy vyjde Zpravodaj v roce 2021

• leden	25. – 26. 1.
• únor	1. – 2. 3.
• březen	29. – 30. 3.
• duben	26. – 27. 4.
• květen	31. 5. – 1. 6.
• červen	28. – 29. 6.
• červenec/srpen	2. – 3. 8.
• září	27. – 28. 9.
• říjen	25. – 26. 10.
• listopad	22. – 23. 11.
• prosinec	20. – 21. 12.

HALA SE OBLÉKLA DO MODŘÍNU

Milí Koliňáci,

odcházející rok se v oblasti městských investic nesl mimo jiné v duchu zahájení jedné z největších nových staveb města za poslední léta – dlouho očekávané sportovní haly. Po čase dlouhých příprav, výběru nejlepšího návrhu vzešlého z architektonické soutěže a dokončení projektu pro stavební povolení se letos už začalo opravdu stavět! Po podpisu smlouvy se společností STRABAG a.s. byly v únoru na zelené pláni mezi házenkářským hřištěm a tenisovými kurty v Borkách zahájeny přípravné práce. Přes počáteční zdržení způsobené pandemií koronaviru nabraly stavební práce koncem jara rychlé tempo a zárodek stavby na sebe nenechal dlouho čekat. Každý týden byl na kontrolních dnech znát rychlý postup prací a brzy již byly vidět obrysy budoucí mohutné budovy. Dnes, po necelém roce, je hotová hrubá stavba včetně obvodového pláště a hala se poprvé ukázala po odstranění lešení alespoň

částečně v podobě, ve které jsme ji znali doposud pouze z projektových vizualizací. Obložení dřevěnými hranoly ze sibiřského modřínu jí moc sluší. Uvnitř probíhají i v zimním období práce na instalacích, výběru povrchových materiálů, interiérových prvků a vybavení. Sofistikovaná regulace technických zařízení včetně solárních panelů je zárukou nízkoenergetické bilance. I díky těmto vymoženostem město Kolín obdrží na stavbu haly finanční dotaci cca 30 mil. Kč. Vstupní hala, klubovna, občerstvení a zázemí šaten dostávají pomalu finální podobu. Přesně podle harmonogramu. Koncem roku nás potěšila zpráva, že architektonické studio ov architekti, které projekt naší sportovní haly vytvořilo, dostalo letos za svůj jiný počín prestižní Českou cenu architektury za rok 2020. Kolínská hala bude tedy nejen důstojným novým sportovním zázemím pro řadu sportovních klubů, které do této doby postrádaly svoje útočiště, ale také, jak doufáme, přinese lidem estetický zážitek ze současné architektury. Nejvzdálenější

prostor sportovišť v Borkách se již příští rok před prázdninami určitě stane vítaným cílem nejen sportovně založených, ale třeba i těch, kteří si vychutnávají procházky podél Labe. Bude je čekat kultivovaný prostor s možností aktivního odpočinku, dětského koutku a příležitostně i občerstvení. Jsme za to velice rádi. Přejeme si, aby se naše nová sportovní hala lidem líbila, našla široké využití a dobře sloužila všem po mnoho let.

Na závěr bych vám ráda popřála krásný a pokojný adventní čas. Nezapomínejte v tomto čase na své blízké, rodinu a přátele. Rozdávejte nejen vánoční dárky, ale i úsměv a ten ať vám vydrží po celý nadcházející rok.

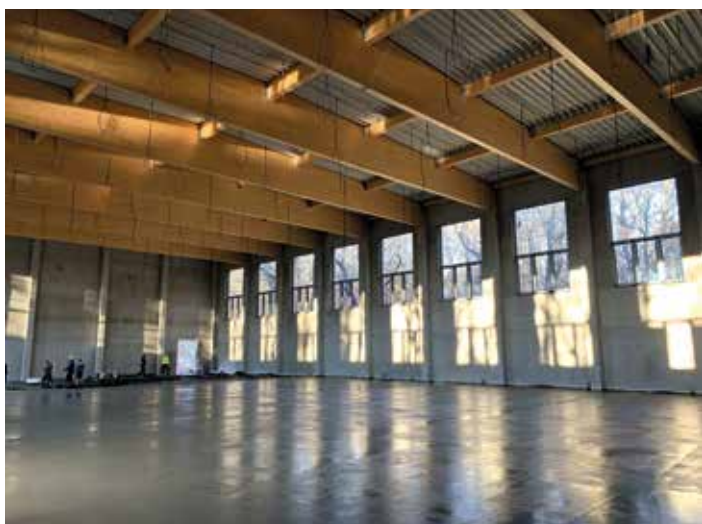
Přeji vám všem krásné vánoční svátky, do nového roku pevné zdraví, štěstí a řadu správných rozhodnutí na cestě ke splněným snům.

Iveta Mikšíková

Foto: Miroslav Káminský

Architektonické studio ov architekti, které navrhlo kolínskou sportovní halu, v závěru roku získalo prestižní ocenění Česká cena za architekturu za dostavbu sídla firmy Lasvit v Novém Boru, za „světlo mezi domy“. Aktuální fotografie z výstavby haly ukazují, že světlo, stíny a přírodní materiál budou prezentovat svou výjimečnost i v Kolíně. Nestavíme tuctovou stavbu. Je dobře, že veřejné budovy, které ve městě zůstanou řadu let, vznikají na základě architektonických soutěží.

REKONSTRUKCE SENDRAŽICKÉ HASIČSKÉ ZBRojNICE

Ulice Hlavní, č. p. 32 – pro mnohé obyvatele Kolína nicneříkající adresa. Na této adrese se nachází zbrojnice, kterou využívá Sbor dobrovolných hasičů Sendražice od svého vzniku. V letošním

roce prošel tento objekt zásadní proměnou, které si všimne každý, kdo projde kolem. Proměnily se venkovní i vnitřní prostory objektu. Dalo by se s trochou nostalgie říci, že rekonstrukcí oslavíme kulaté jubileum vzniku hasičárny, protože v příštím roce uplyne 80 let od začátku její výstavby. Tato dvoupodlažní stavba byla vybudována v letech 1941-43. V přízemí budovy najdeme chodbu a dvě garáže. V prvním patře se z chodby vstupuje do klubovny s kuchyňkou, skladu a WC.

Budova byla opravena v rámci projektu „Snížení energetické náročnosti budovy hasičárny Kolín – Sendražice, ul. Hlavní, č. p. 32“.

Jak už název projektu napovídá, jednou ze základních položek rekonstrukce bylo kompletní zateplení celé budovy společně s výměnou původních nevyhovujících oken. Nové jsou i vchodové dveře a nová vrata do obou garáží. Dalším důležitým krokem bylo odizolování objektu proti vodě injektáží a odvedení dešťové vody mimo budovu. Úpravy a rekonstrukce se

dotkly také vnitřních prostor. V přízemí se díky rekonstrukci podlah zvýšila jejich únosnost a byly zde vybudovány zachytňné jímky pro úkapy provozních kapalin z vozidel. Byla provedena i oprava vnitřních omítek a podlah v patře i na chodbách a celková výmalba vnitřních prostor.

Kompletní rekonstrukci realizovala na základě výběrového řízení společnost Stavmika, s.r.o., Velim. Celkové náklady této re-

konstrukce činily necelých 3,5 mil. Kč (včetně DPH), z čehož cca 930 tis. Kč bylo financováno ze zdrojů Evropského fondu regionálního rozvoje prostřednictvím operačního programu Životní prostředí.

Těší mě, že se i v takto nelehké době podařilo realizovat jeden z klíčových projektů tohoto roku a že se výrazně zkvalitnilo užívání objektu pro SDH Sendražice.

Michal Najbrt

POMOC MÁ MNOHO TVÁŘÍ

Možná jste se se slovem diakonie již setkali a zřejmě to bylo právě v souvislosti s nějakým druhem pomoci či pomáhání. Významem řeckého slova DIAKONIA je služba potřebným s motivací křesťanské víry. Je to tak, že v diakonii „sloužíme lidem“ prostřednictvím poskytování různých druhů sociálních služeb, to je naším posláním.

Působíme v deseti městech a obcích Středočeského kraje, a protože lidí, kteří potřebují pomoc v různých nelehkých životních situacích, je mnoho, všech našich devět sociálních služeb je hojně využíváno. Poskytujeme služby lidem s mentálním a kombinovaným postižením, seniorům, lidem s demencí, matkám a rodinám v krizi a lidem v tíživé životní situaci.

V Libici nad Cidlinou, v Pátku, Opolanech a Kostelci nad Černými lesy máme domovy pro seniory a osoby s demencí, v Kostelci je navíc i pečovatelská služba. V Čáslavi, Kolíně a Kutné hoře fungují sociálně terapeutické dílny, v Čáslavi je také denní stacionář a domov pro osoby se zdravotním postižením – to vše určené lidem s mentálním a kombinovaným postižením. Občanské poradny v Kolíně, Čáslavi, Benešově a Voticích pomáhají lidem

v obtížné životní situaci, kteří potřebují odborné poradenství. Ve Vlašimi je azylový dům pro rodiny s dětmi, dětská skupina a sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi, která působí i v Benešově. V Kolíně je také sociálně terapeutická kavárna.

Protože vzdálenosti mezi jednotlivými městy, ve kterých působíme, nejsou velké, je docela obvyklé, že obyvatelé Kolína již využili (nebo využívají) i některou z našich sociálních služeb, která není přímo v tomto městě. Například Domov pro seniory v Libici nad Cidlinou nebo Azylový dům pro rodiny s dětmi ve Vlašimi jsou mimokolínské služby diakonie, které docela často poskytujeme i lidem z Kolína a přilehlého regionu. Přimo v Kolíně fungují dvě sociální služby – sociálně terapeutická dílna a občanská poradna.

Všimli jste si někdy v Kolíně v Kouřimské ulici nezvykle vyzdobené výlohy se zajímavými, ručně tvořenými výrobky? Nebo jste zde u vchodu do diakonie viděli stoleček, kde se tyto originální výrobky prodávaly? Svíčky, mýdla, keramické výrobky a mnoho dalšího tu prodávají klienti kolínské sociálně terapeutické dílny, kteří tyto dárkové předměty vyro-

bili v rámci náviku základních pracovních dovedností a návyků, v nichž je tato služba podporuje. Od jara do podzimu zde rovněž funguje sociálně terapeutická kavárna Zahradka pod věží, kde obsluhují klienti této sociálně terapeutické dílny.

Kdo se dostal do obtížné životní situace a nedokáže ji řešit vlastními silami nebo neví, jak se v této situaci zachovat, má v kolínské diakonii také možnost využít služby občanské poradny. Tato bezplatná pomoc je určena osobám v krizi, rodičům s dětmi, osobám se zdravotním postižením, lidem, kteří se potýkají s dluhy, seniorům, cizincům a mnohým dalším. Nemalou součástí práce občanské poradny diakonie je také sepisování a podávání návrhů na oddlužení soudní cestou.

Pokud vás informace o naší činnosti zaujaly a chtěli byste některou z našich sociálních služeb využít, kontaktujte nás – rádi vám poskytneme více informací.

*Diakonie ČCE – středisko střední Čechy
Kouřimská 15, 281 02 Kolín
Tel. 739 385 545*

e-mail: caslavova.martina@diakonie-stred.cz

ALLES GUTE!

Pamatujete si na pořad Česká soda? Já velmi dobře, zvláště pak na hodiny němčiny Alles Gute v podání pánů Vávry a Šteindlera. Vždycky jsem při tom řval smíchy. Samozřejmě dobře vím, že když dva dělají totéž, není to totéž a na ty dva pány z Divadla Sklep fakt nemám a ani se s nimi nechci nijak srovnávat. Přesto začnu v jejich stylu.

Pro začátek si „prosvištíme“ několik základních slovíček.

- Die Tradition – tradice
- Abnormal - mimořádný
- Die Aufgabe - úkol
- Der Bürgermeister - starosta
- Der Lohn – odměna

A nyní si řekneme celé věty. Raději už jen česky.

- V Kolíně máme hezkou tradici.
- Starosta dostává mimořádné odměny za plnění mimořádných úkolů.
- Zastupitelé nedávají starostovi žádné mimořádné úkoly.
- Starosta nedostal žádné mimořádné úkoly.
- Přesto starosta dostává mimořádné odměny za plnění mimořádných úkolů.
- Aber das ist nicht normal! Nein, das ist super!!!

No, jak pro koho...

A proč na to jdu takhle „oklikou“? Protože jsem si přečetl zákon o obcích, kde se píše, že členovi zastupitelstva obce může obec poskytnout mimořádnou odměnu za splnění mimořádných nebo zvláště významných úkolů obce. Držme se tedy ustanovení § 76 odst. 1 a 5 zákona o obcích a také všem velmi dobře známé praxe. Všichni jsme chodili do školy a my, co jsme měli to „štěstí“, i na vojnu, a tak víme, že na úkol jsou potřeba dva – jeden, který ho zadá a druhý, který ho splní. Ze zákona, který jsem citoval, plyne, že pro mimořádnou odměnu musí zastupitel splnit úkol, který mu zadala obec, tedy zastupitelstvo.

A tak se ptám: V jakém usnesení zastupitelstva jsou popsány mimořádné, nebo zvláště význačné úkoly, za které jsou odměny starostovi a místostarostům vypláceny? Zajímalo mě to i včera na zastupitelstvu, ale odpověď jsem nedostal a ani jsem ji nenašel ve vlastním usnesení o přiznání odměny. Pokud tedy takové usnesení neexistuje, neměl by být nárok ani na odměnu a odhlasování takové odměny by mělo být protizákonné. To byl také jeden z důvodů, proč jsem na včerejším zastupitelstvu pro tyto odměny ruku nezvedl a jako jediný hlasoval PROTI.

A další důvod? V situaci, kdy jsou obce, kraje a celá republika poznamenány krizí zapříčiněnou epidemií COVID 19, kdy lidé

i úřady šetří a obracejí každou korunu, jsou stotisícové odměny pro vedení města prostě nemorální a působí doslova jako výsměch všem občanům Kolína! Lidé ve vedení města totiž nijak neživoří, mají platy dané zákonem (starosta 85.600 Kč a místostarostové 75.300 Kč), které si jistě zaslouží a dávat si k nim taková vánoční přilepšení (starosta 128.400 Kč a místostarostové 113.000 Kč), tak u toho jsem jim svítit nehodlal!

Navíc jsem naprosto přesvědčený o tom, že činnosti, za které vedení města odměny dostane a které se objevily v usnesení o přiznání odměn, patří do jejich standardní pracovní náplně, tedy opět nic mimořádného. Včera jsme tedy byli svědky takové malé domů, kterou bez mrknutí oka posvětili všichni přítomní koaliční zastupitelé.

Takže zase za rok u dalších mimořádných činů vedení města a stotisícových bonusů?

ALLES GUTE!

*Martin Herman (ANO)
Zastupitel města Kolín*

OPRAVDU ALLES GUTE?

Jak pan Martin Herman zmiňuje výše, při hlasování o odměnách starostovi a místostarostům byl ze všech zastupitelů proti usnesení skutečně jen on sám. Pro úplnost dodejme, že na jeho vystoupení reagovalo ještě několik dalších zastupitelů, kteří kritiku odměn odmítli s tím, že je nepodložená.

Vzhledem k tomu, že to pan Herman neuznal a své názory následně zaslal k otištění také redakci Zpravodaje (a nejen tam), požádali jsme o stručné vyjádření ke sporu i další zúčastněné. S ohledem na to, že součástí kritiky je obvinění z nezákonného jednání, přidáváme i stanovisko profesionála – právníka Tomáše Kasala.

Pokud jde o zastupitele, kteří na zasedání vystoupili a nabídli odlišný pohled na věc (Král, Ing. Kmoch, Fuchsová, PhDr. Růžička a Mgr. Drahovzal), jejich námítky jsou především obhajobou mimořádné práce, kterou vedení radnice zajistilo. V přijatém usnesení o odměnách je podrobný výčet a každý si může udělat vlastní názor. Zde jen shrňme, že jde hlavně o významné investiční akce uskutečněné jen díky sehnáním dotacím (součet

dotací přesahuje sto šestnáct miliónů korun) a také o aktivity mimo běžný pracovní rámec spojené se snahou zamezit šíření covidu-19 v kolínském regionu.

„*Jestli jsou dané návrhy kolegů úměrné mimořádným nárokům, která před nás postavil uplynulý rok, to ať zhodnotí jiní,*“ vyjadřuje se za oceněné místostarostka Iveta Mikšíková „*K výši odměny si jen dovolím dodat, co nezáznělo. Totiž že jde o částky, které jsou po zdanění podstatně nižší. Lze je udělit jen jednou ročně a suma po přepočtení na měsíční ohodnocení představuje v mém případě zhruba šest tisíc dvě stě korun.*“

„*Pokud pan Herman mluví o potřebě úřadu šetřit, možná měl už dávno napsat mnohem důraznější dopis své kolegyni v ANO Jaroslavě Jermanové,*“ dodává starosta Michael Kašpar. „*Právě za její vlády se v našem kraji vyplácely vyvoleným odměny mnohonásobně vyšší a dnes tamější hospodaření prošetřuje policie. Pokud jde o nepodložené obvinění pana Hermana, že jsou naše odměny porušením zákona o obcích, to asi okomentuje lépe odborník. Já musím ocenit, že pan Herman už netiskne pod faleš-*

ným jménem lživé letáky a ke svým útokům se veřejně hlásí. Jejich úroveň zůstává stejná, ale přesto je to posun vpřed.“

Výklad právníka Tomáše Kasala by se dal shrnout do tvrzení, že pan Herman v zákoně vidí, co tam není. To bychom ale čtenáře ochudili o repliku, k níž pana Kasala inspirovalo výše uvedené pojetí kritiky. „*Ať už to pan Herman činí ze zášti, či z neznalosti, jeho právní závěry jsou mylné,*“ tvrdí s odkazem na konkrétní paragrafy. „*Panu Egonovi a Karlovi z vytvořené scénky musím bohužel vzkázat, že se pletou jak v obsahu zákonů, tak v tom, co z nich vyvozují. A to už bohužel není ALLES GUTE. Stručně řečeno – zmiňované mimořádné úkoly nemusí zadávat jen zastupitelstvo. Mohou jednoduše vyplývat ze situace. Ke schvalování odměn proto také není třeba předem ony (často nečekané) úkoly zadávat. Stačí, že se jejich splnění konkrétně uvede v návrhu, který zastupitelstvo veřejně projedná. Pokud je takový návrh odsouhlasený naprostou většinou zastupitelů, ALLES GUTE by mělo znít spíš jako pochvala.*“

red.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Letošní slavnostní rozsvícení vánočního stromu se neslo v jiném duchu. Bez účasti veřejnosti, abychom zamezili davům, jsme zapálili první adventní svíčku. Natočili video, skrze něj vás pozdravili a rozsvítili stromeček. Tím je letos šestnáctimetrová jedle, kterou Kolínu darovali obyvatelé bytového domu v Káníně u Poděbrad.

foto: Hana Morová

Andělská křídla a velké koule jsou letošní novinkou vánoční výzdoby

Farář Ján Halama zapaloval první adventní svíci

Vzpomínka na Františka Martínka

Dovolte nám malé ohlédnutí za životem pana Františka Martínka (21. 8. 1958 – 21. 11. 2020), který v Kolíně zanechal výraznou stopu. Situace nedovolila, aby se s ním rodina, ale hlavně přátelé a známí naposledy rozloučili v obřadní síni, a tak vzpomeňme alespoň touto cestou.

Někdo ho zná jako řidiče autobusu či jako provozovatele lodi nebo předsedu Společenstva přátel medvědů od Kolína – zakladatele pomníku medvědům v Borkách, člena dopravní sekce Hospodářské komory ČR, místopředsedu komise dopravy a člena kulturní komise v Kolíně, pilota ultralehkého letadla... nebo „jen“ jako člověka se spoustou přátel, člověka činu, který měl sny, které si plnil, člověka hýřícího nápady, za kterými si stál i přes občasnou pochybnost okolí.

František byl kolínský patriot. Jedenáct let vedl kolínskou městskou autobusovou dopravu a dal tak se svými tehdejšími kolegy základ dnešním linkám, jízdním řádům a síti autobusových zastávek v Kolíně. Mezi jeho další „zlepšováky“ patří vyřešení problematické křižovatky ulic Legerova a Politických vězňů kruhovým objezdem apod. Když pak v roce 2006 MAD změnila tvář, vydal se jinou cestou. Po vzoru lodě Krále Jiřího z Poděbrad si

koupil výletní loď, kterou pojmenoval Kolinea (podle bývalé bonboniérky v Kolíně). Sloužila nejen pro výletní plavby, ale i pro posezení s přáteli, byla místem oslav a svateb.

František zrealizoval mnoho nápadů, kterými by se málokdo chtěl zabývat. Založil občanské sdružení Společenstvo přátel medvědů od Kolína, pod jehož záštitou zorganizoval v září roku 2010 odhalení pomníku pohádkovým medvědům, co se potkali u Kolína. Díky Františkovi máme v Kolíně Medvědí louku na okraji zálabských Borků.

Možná si vzpomenete i na bláznivou akci, která nesla název „Oslava spánku a odpočinku aneb hajdy do Hajan“, kdy se občané sešli v pyžamech na náměstí a s medvídkem na spaní vyrazili na Kmochův ostrov, kde byl doprovodný program včetně polštářové bitvy.

navštědčovaly i další akce, které pro Kolíňáky vymyslel a které vnesly do našich životů radost. Osud mu ale nedovolil zrealizovat spoustu snů a plánů, které měl – například prožít podzim života se svojí milovanou Helenkou na hausbótu, užívat si osmi vnučat a další.

Kdo ho v životě potkal, určitě nezapomene. Byl optimista každým coulem, který se snad ani neuměl mračit. Vyzařovala z něho energie a dobrá nálada. Byl otevřený všem nápadům a názorům – uměl naslouchat a diskutovat... Občas se mohlo zdát, jako by si létal v oblacích. A možná i proto byl členem Letecké amatérské asociace ČR a pro radost sám občas pilotoval malá letadla. Své v oblacích ale začínal „na padáku“. Pro tuto vášeň zlákal i svého bratra Luboše, se kterým společně zdolali a poté slétli Mont Blanc.

K nebi měl blízko... a my teď k nebi vzhlížíme a zdravíme jeho. Nebyl pro nás jen skvělým tátou, který nezkažil žádnou legraci, ale i výborným kamarádem a oporou v horších časech. Užili jsme si spousty bláznivých dovolených na vodě, na kolech, na koních, na horách... Vzpomeňte s námi, kdo ho znal, ví... Člověk s velkým srdcem – náš Fandík, kterému se stal osudným koronavirus a následně komplikace.

*dcery Kačka, Aneta a syn Vojta
foto: archiv rodiny*

Ples na ledě byl další akcí, kterou František zorganizoval. Tančit ve společenských šatech na bruslích byl pro někoho „oříšek“, ale úsměvů z této akce bylo mnoho.

S autobusy se František přátelil dál. Vždyť i motto „Máme lidi rádi“ provází jeho soukromou autobusovou dopravu deset let. Vozil děti na výlety, na školy v přírodě, fotbalisty na zápasy, atlety na závody, milovníky vína do vinných sklípků atd. Měl lidi a život rád – tomu

Vážení příznivci kina a filmu, rádi bychom Vám popřáli, Vaším blízkým i Vaším rodinám, ať adventní čas i Vánoce jsou plné pohody. Užijte vše a všech, které máte rádia věnujte čas tomu nejcennějšímu co máme – rodinnému klidu a především zdraví.

Zároveň Vám přejeme úspěšné vykročení do roku 2021, aby ten nový rok byl plný zdraví, štěstí a také kinosálů.

Vaše kolínské Kino 99

POHLED DO ZPĚTNÉHO ZRCÁTKA TPCA

S ohledem na změnu vlastníka společnosti TPCA jsme využili příležitosti vyprávět stávajícího prezidenta a výkonného viceprezidenta.

Alejandro Gonzalez – výkonný viceprezident

Jaký byl letošní rok pro TPCA?

Začátek roku navázal na dobrou produkci roku 2019. V březnu jsme byli s ohledem na uzavření hranic, trhů a autosalónů nuceni zastavit výrobu, což pro nás mělo velmi těžké následky a ztrátu obrátu více než 8 miliard korun. Navíc jsme museli investovat do mnoha opatření s ohledem na covid-19 a ujistit se, že můžeme bezpečně ochránit nové zaměstnance. I pan starosta se u nás byl osobně přesvědčit, jaká opatření jsme dělali, a potvrdit opravdu nadstandardní opatření, která ještě neustále zlepšujeme. I přes všechna úskalí bych rád vyzdvihl dobrou práci a disciplinovanost všech zaměstnanců.

I v této zvláštní době jste jako firma opět výrazně pomáhali?

To dobří sousedi dělají, TPCA za svou historii podpořila stovky projektů a je jasným přínosem nejen pro region. Ještě dříve, než měly záchranné složky dostatek ochranných pomůcek, které pořizoval stát, my už jsme pomáhali a distribuovali základní potřeby pro ně, aby byla zajištěna základní služba pro občany. Během celého roku jsme pak distribuovali ochranné pomůcky, darovali městu a některým obcím finanční prostředky na nákup ochranných pomůcek a pomoc občanům, v regionu jezdí tři naše nové vozy v sociálních službách, HZS a PČR, byla vysazena spousta nové zeleně aj. Jsem rád, že za dobu svého působení jsem měl možnost se osobně několika těchto aktivit zúčastnit.

I když se od nového roku změní vlastnická struktura TPCA, jak vy osobně vidíte uplynulých více jak patnáct let společné historie?

Vyjmenovat všechno by bylo na dlouho. Od roku 2002 se povedlo opravdu mnoho věcí. Vyrábili jsme téměř 3,7 milionu vozů, které fantasticky reprezentují Kolín, patří dlouhodobě mezi nejspolehlivější auta na trhu, zároveň mezi nejvíce prodávaná v segmentu, ve kterém je největší konkurence z pohledu prodeje aut. Mnoho nových zaměstnanců se přistěhovalo do regionu a ti, kteří se tu narodili, už také mají své rodiny. Financovali jsme rozvoj cyklostezek, revitalizaci Kmochova ostrova, městských teras, dětských hřišť, nákup sportovního vybavení apod. Dlouhodobě podporujeme i oblast sportu, školství, zdraví a významně

i bezpečnosti, kde Kolín patří dlouhodobě k nejbezpečnějším městům v ČR. Sice se změní jméno firmy, ale DNA naší společnosti zůstane již navždy nedílnou součástí Kolína a okolí. Rád bych touto formou poděkoval všem zaměstnancům a kolegům, občanům a vedení města za spolupráci a popřál hodně úspěchů a další rozvoj i v budoucnu.

Koreatsu Aoki – prezident TPCA

Co čeká v nejbližší době kolínskou automobilku a jaké bude nové jméno?

Začal bych od konce, nové jméno bude prozrazeno 1. 1. 2021, kdy bych rád, pokud počasí dovolí, spolu s pány starosty Kolína a Ovčár oficiálně představil nové jméno a logo. No a pak je to spousta věcí, které jsme již sdíleli, jedná se o investici více než 4 miliardy korun do zvýšení kapacity, modernizace a automatizace výrobní linky, výstavby nových hal s ohledem na výrobu nejen nové Toyoty Yaris, nejvíce prodávaného vozu Toyota v Evropě. K tomu již 28. 2. zahájíme výrobu na tři směny. Již nyní jsme nabrali několik stovek nových kolegů a stále ještě nové kolegy hledáme, a to nejen do výroby, ale také do údržby, na inženýrské pozice a do dalších oblastí. Navíc jsme museli s ohledem na covid-19 měnit opakovaně naše plány na rozvoj závodu a instalace nových zařízení a je potřeba ještě dodělat mnoho věcí.

O kolik se závod Toyoty rozroste?

Firma už se o více než tisíc zaměstnanců rozrostla a ještě hledáme tři sta nových. Navíc v Kolíně našla, stejně jako já, nový domov spousta kolegů z jiných zemí, kteří jsou tu třeba dočasně na instalaci zařízení. Důležitý je i rozvoj služeb v regionu a to, že nárůst osob na Kolínsku nemá dopad na bezpečnost. Ohledně závodu – již máme v provozu dvě nové haly a jednu dostavujeme, jsou instalovány nové technologie, výrobní linky, automatické dopravníky a spousta nových zařízení. Nárůst není jen u nás, jak víte, máme na Kolínsku mnoho dodavatelů a ti také investují do rozvoje s ohledem na náš růst, hledají nové kolegy, rozšiřují provoz.

Jak se změnil Kolín za dobu, po kterou zde bydlíte?

Nebudu hodnotit dopad covidu-19 ani to, že bohužel nebyla vždy možnost zajít do oblíbených restaurací na dobré jídlo a české pivo. Kolín je krásné město, má bohatou historii, pěkné prostředí a velkou občanskou vybavenost. Má dlouhou průmyslovou, kulturní i sportovní historii. Mění se každý rok, město investuje do nových projektů, firmy jako ty naše to podporují. Vznikají nová obchodní centra a jedno i vedle nás v průmyslové zóně, což jistě uleví i dopravě přes město. Povedená je i rekonstrukce budovy nádraží a zvýšení komfortu pro cestující v městské dopravě. Město se více digitalizovalo jako smart city a důkazem toho, že se město vyvíjí, je i letošní rozsvícení vánočního stroměčku, které jsme podpořili.

I v tomto čase je důležité myslet na tradice. Proto nejen jako prezident TPCA společně se svými kolegy, ale i jako občan bych všem rád popřál hodně zdraví, štěstí a i v této uspěchané době společný čas a klid v kruhu rodinném v čase vánočním.

red.

ZÁMEK – MÍSTO PRO GALERII, KNIHOVNU I MINIPIVOVAR

Kolínský zámek je trochu tajemná budova. Zámecký areál se proměňoval a stále proměňuje. To, co bylo hrádkem, hrádkem není. To, co bylo zámkem, zámek není.

To, co bylo pivovarem, pivovarem není. Dnes úřad, sladovna, podnikatelský inkubátor CEROP.

V minulosti došlo bohužel i na demolice, a tak na nás ve městě hledí provizorně zakrytá torza budov anebo plochy k parkování. Asi všichni vnímají, že to takto nemůže být donekonečna. Jeden z nejzajímavějších svědků historie města Kolína od jeho prvopočátků čeká na návrat důstojného využití a místa ve městě, které mu zajisté náleží.

Některé věci přežívají tak nějak navzdory. Areál zámku zůstal dodnes v autentické podobě i přes nepěkné aktivity v minulosti. Ať to byly drobné demolice (např. ječné pudy) anebo různé návrhy dostaveb, které jeho podstatu popíraly a ničily (např. dostavba hotelem, administrativou a komercí).

První impulz ke změně přinesl projekt podnikatelského inkubátoru CEROP. Zhodnotil střed areálu a vtiskl mu využití, které neruší. Je to však příklad spíše izolovaného záměru, který areál dále nerozvíjí. Záměr, který by

pojmenoval celý areál zámku, jeho potenciál a možné směřování, zatím chybí. Rozhodli jsme se to postupně změnit.

Město Kolín se pustilo do obnovy fasád Žerotínského paláce, které byly ve velmi žalostném stavu. Někde se začít musí. Jinak by se nám tato drahocenná památka rozpadla na kousky.

Jedním z palčivých míst areálu je proluka na místě bývalých ječných pūd, respektive jejich torzo. Už dříve jsem psal o tom, že jsme se rozhodli toto místo vyhradit pro novou kolínskou knihovnu, která by obsahovala i galerijní prostory. Záměr je dlouhodobý a první vlašťovkou bylo prosazení této dostavby s podmínkou architektonické soutěže do nového regulačního plánu města. V příštím roce se pustíme do přípravy zadání architektonické soutěže.

Zvenčí je tedy Žerotínský palác znovu ozdobou. Každá stavba však potřebuje život. Potřebuje, aby ji někdo užíval. Jinak chátrá. Víme, že idea nové knihovny je práce na delší čas, a proto je nutné umožnit dočasné využití paláce. K tomu směřujeme. Za tím účelem je nutné některé prvky interiéru a stavby uvést do stavu odpovídajícího 21. století. Např. technické rozvody, sociální zařízení a osvětlení. Je také nutné doplnit ještě některé průzkumy, které takovým úpravám obvykle předcházejí.

Zmíním třeba stavebněhistorický a technický průzkum, restaurátorský průzkum.

Neměli bychom také zapomenout na unikátní objektsladovny, která je díky provozu ručně vyráběného sladu známá i za hranicemi. Jde o technickou památku, která by takto měla být vnímána a rozvíjena.

Existoval návrh na umístění knihovny do tohoto objektu. To byl ale bohužel nevhodně nastavený záměr. Provoz moderní knihovny by se do takových prostor velmi těžko pěstoval a technické a technologické požadavky na takový provoz by konstrukční a prostorovou podstatu památky sladovny zlikvidovaly. Sladovna by měla být chápána jako součást pivovarnického provozu ve své funkčnosti a unikátnosti. V současné renesanci „malého“ pivovarnictví v Čechách by byl takový provoz s malou ukázkou pro návštěvníky a s přidruženým minipivovarem ukázkovým lákadlem a cílem.

Pevně doufám, že si jednou budu moci v areálu zámku dát kolínské pivo! Město velikosti a tradice Kolína má mít svůj pivovar. Zvlášť když mu bylo v minulosti panovníkem uděleno právo várečné. Je to výzva, že!

*David Mateáško
architekt města Kolína*

Vánoční atmosféra v areálu kolínského zámku ve vizích architekta. Vpravo v pozadí za budovou CEROP již vykukuje novostavba knihovny.

ROSTOU MI FOUSKY A PROTÁHUJE SE MI ČUMÁČEK

V červenci příštího roku to bude už dvacet let, co v Kolíně zahájil provoz městský útulek pro psy. V jeho čele stojí od počátku Alice Vlková. Díky ní získal lidový název Alíkov i velkou veřejnou popularitu. Přestože se nachází za městem, Kolíňáci ho rádi navštěvují, třeba i kvůli tomu, že si zde mohou půjčit pejška k vyvenčení v Borkách.

Pamatujete si něco z dávných začátků?

Pamatuji si naše první pejsky. V září nám je přivezli strážníci. Jednalo se o šest psů přemístěných k nám z kotců v areálu městské policie.

Vzpomenete si i na to, jaký měla tahle první šestice nalezenců osud?

Vzpomínáme na Puntú, bázlivého, malého, barevného voříška, který byl pro svou plachou povahu dvakrát vrácen. Do třetice jej adoptovala paní, která hodně cestovala do zahraničí. Z Puntí se po vzoru pořekadla „jaký pán, takový pes“, stal také světoběžník a už se k nám nevrátil.

Jak se člověk stane ochráncem psů?

Zvířata jsem milovala od dětství. Jako malá jsem se ubytovala v kotci u králíků s úmyslem strávit zde zbytek života. Hledali mě všude možně a já zatím sledovala, jak mi okusují botičky. Touha po zvířecím světě mě neopustila ani v dospělosti. Pracovala jsem jako veterinární sestra, poznala jsem díky tomu velké

chovatelské farmy, současně jsem působila i v ambulanci malých zvířat. Nikdy se mi neomrzelo zvířata pozorovat. Snila jsem o tom, že bych chování zvířat mohla studovat i někde v zahraničí. Tahle vize se mi nakonec smrškla na Kolín, ale jsem spokojená.

Jaký je běžný den ředitelky psího útulku?

Za ředitelku se nepovažuji a naplánovat den si nedokážu. Člověk musí reagovat na to, co se objeví. Někdy je to nový pejsek a jedu s ním k veterináři, někdy odpovídám na e-maily a vyřizuji telefony. Zajišťuji chod útulku se vším, co k tomu patří. Nejde o klasickou práci, máme službu 24 hodin.

Zvoní vám telefon i v noci?

V noci nebo v ranních hodinách nikdo nevolá, ale když někdo hledá svého psa, tak je pochopitelné, že se doptává i v pozdních hodinách.

Jste mediálně poměrně známou osobou. Jak to zvládáte?

Je pravda, že rozhovorů pro média mám za sebou hodně, včetně těch pro velké noviny či televizi. Tento rozhovor je letos můj třetí. Je to způsob, jakým náš útulek propagujeme. Nemám pocit, že jsem veřejně známá, pamatují si mě spíš jen pejškaři. Když mě někde potkají, tak se ptají na útulek a vyprávějí o svých psech. Děje se to často a někdy mám pocit, že mi rostou fousky a uši a protahuje se mi čumáček. Samozřejmě mi nevadí, že se mnou lidé mluví obvykle jen na psí téma, jsem ráda, že jsem tady za pejsky. Dlouhé roky si říkám, že se nehodím než ku zvěři nebo ku létání.

Ale máte i jiné oblasti zájmu...

Vystudovala jsem arteterapii a artefiletiku. Prostě mě jen zajímá tvořivost vycházející z člověka a měla jsem potřebu zaměstnat mozek něčím „nezvířátkovským“. S tím souvisí i zájem o výtvarné umění jako takové. Nějakou tvořivou lumpárnu do budoucna určitě zrealizuju.

Procházku ke kolínskému psímu útulku na Spálence doporučujeme. Před vchodem vás čeká krásná vánoční výzdoba a uvnitř pejsci, které potěší pamlskem od vás.

A co vaše někdejší spolupráce na odhalení pomníku Pojarových medvědů od Kolína a další happeningy?

Postavit pomník Medvědům od Kolína napadlo nedávno zesnulého Františka Martínka. Byl to velký kolínský recesista a za tím účelem založil i Společnost přátel medvědů od Kolína. Náš útulek odhalení pomníku spolupřátel. Mákli jsme si na tom. František tehdy dokázal do Kolína dostat i tvůrce medvědů režiséra Břetislava Pojara, kterého při odhalení doprovázel Jan Svěrák. Byl to úspěch a vzpomínám na to ráda. S Františkem jsme pak na stejném místě pořádali i Oslavu spánku a odpočinku s postelí na louce, polštářovou bitvou a živou hudbou.

Desítky kolínských psů a stovky návštěvníků se pravidelně účastnily i vašich Alíkovin, tedy dovednostní soutěže určené pro obyčejné pejsky bez papírů. Jak vzpomínáte na to?

Byla to zábava a pro útulek i velká reklama. Alíkoviny se dočkaly devíti ročníků a pořádali jsme je ve spolupráci s domem dětí. Rád k nám jezdil pan Srstka, na kterého mám milé vzpomínky. Velmi úspěšně bývaly i dětské dny „Přes pohádky do útulku za zvířátky“, které organizovala současná ředitelka Domu dětí a mládeže v Kolíně Petra Pokorná.

Co vás na práci v útulku nejvíc těší?

Odpovím malým příběhem. Přijali jsme nedávno vychrtlou fenečku s celou řadou zdra-

V době naší návštěvy byl Fiškus nejmladším členem útulkové rodiny. V útulku byl cca měsíc, byl pravděpodobně vyhozen z auta. V tuto chvíli již je v novém domově, u paní, která pomáhala s odchycem.

votních komplikací. Sotva přežila. Byla operována, léčena a dostala se z toho. Je z ní úžasné zdravé zvířátko. Vzala si ji Helenka Honkiszová, kterou asi znáte jako mluvčí městské policie. Posílá nám i fotky se zprávami, jak se jí daří. Tohle nás baví a asi nikdy nepřestane.

Máte vy sama doma pejsky?

Mám devítiletého Lojzika, který se u nás v útulku narodil, když jsme přijali březí fenku. Krom toho mám kocoury Čendu, Tondy, Fran-

tiška, Ludvíka a Ferdu. Ludvík byl jako kotě vyloven z popelnice. Pejsek a kočička jsou základem veselé rodiny. Však o nich moc pěkně napsal Josef Čapek.

Jsou mezi útulky, které jste poznala, velké rozdíly?

Není to všude stejné. Nás radnice třeba nikdy neomezovala v péči o svěřence. Můžeme si dovolit je léčit a podle potřeby i operovat. Víím, že to si některé další útulky dovolit nemohou.

Vím, že je k vám do útulku možné umístit psa do náhradní péče. Stává se to často?

Několikrát do roka. Stává se to třeba, když musí majitel do nemocnice. Teď v prosinci k nám přišel pejsek, jehož páníček je po mrtvici. Mohou nastat i jiné situace, když se lidé stěhují, odjíždějí do zahraničí nebo to nezvládají z důvodu stáří.

Je přijetí psa spojeno s nějakými podmínkami?

Ano. Od majitelů přijímáme jen zdravé a neagresivní psy a podle jejich velikosti vybíráme jednorázový poplatek v rozsahu od 3 do 6,6 tisíc.

Problémoví psi nemají šanci?

Přímo u útulku máme cvičiště a nabízíme pomoc s převýchovou pejska. Tahle služba je zdarma.

Důvod k úsměvu. Počty nalezených psů klesají. Ti, kteří se přeci jen do útulku dostanou, nachází obvykle brzy nový domov.

S kolegou Zdeňkem Radoměřským a jeho fenkou Kelly. Tu si adoptoval právě z kolínského psiho útulku.

Co se za těch bezmála dvacet let ve vaší práci změnilo?

Před dvaceti lety jsme mívali 300 pejsků ročně. Čtvrtinu jsme vrátili původním majitelům a pro zbytek hledali adopci. V posledních letech míváme okolo 180 nalezců, majitele většinou dohledáme a jen menší polovina pejsků jde do adopce. Charakter naší práce změnil i sociální sítě a Facebook. Někdy se dopídíme k majiteli i těmito cestami.

O čem svědčí vaše letošní statistika?

Letos jsme přijali jen 130 psů, je to o 50 psů méně. Zatím se můžeme jen dohadovat, do jaké míry to ovlivnila koronavirová opatření. Každopádně počty nalezených psů klesají.

Může to mít i jiné vysvětlení?

Může to být i tím, že si páníčkové si pejsky víc hldají. Lidem na zvířatech záleží a poznáte to i podle toho, jak jsou dnes plné čekárny u vete-

rinářů. Dřív se od psa požadovalo, aby štěkal a hldal, bližší kontakt se zvířetem navazovalo méně lidí. Dnes je pes parťák, opravdový člen rodiny.

Problém zatoulaných psů mělo letos vyřešit povinné čipování. Stalo se tak?

Částečně. Čipování je povinné od ledna, ale čipovací zákon není dokonalý. Pokud má pes čip, ale není registrovaný, není možné majitele vyhledat.

Ztratí kolínský útulek s postupným úbytkem psů svůj smysl? Změní se třeba v mini ZOO?

Není jisté, zda úbytek psů bude trvalý. Čekám, co přinese příští rok, ale s minifarmou jste se málem trefil. Plánujeme při útulku zřídít výběh pro malé stádo koz a možná i pro nějakou ovečku. Zatím nás brzdí čekání na změnu územního plánu.

Proč právě kozy?

Je to nápad pana starosty a mně se líbí. Kozy nejsou agresivní a je s nimi legrace. Pokud budou ve výběhu nějaké překážky ke šplhání a prolézání, bude to báječná podívaná.

Jak to bude v útulku vypadat kolem Vánoc?

Už tradičně máme stromeček a lidé chodí nadělovat zvířátkům. Děje se to před Štědrým dnem i po něm. Dostáváme finanční podporu od firem i ze soukromých sbírek, také poukázky do zverimexů či chovatelské potřeby. Všem moc děkujeme, díky této podpoře získáme zásoby krmení na celý rok i pocit, že na našich hafanech lidem opravdu záleží.

Vladimír Sládek
foto Hana Morová

Alice Vlková

- narozena v krutém roce 1968
- působila jako veterinární sestra na farmách velkých zvířat a na ambulanci malých zvířat
- v útulku je ředitelkou od samého počátku, od září 2001
- má pejska Lojzika a kocoury Čendu, Tondy, Františka, Ludvíka a Ferdu
- baví ji sport, výtvarné umění, toulání a oplendování
- má dvě děti Ondřeje a Magdalénu

Děkujeme všem fanouškům Alíkova za pomoc a podporu, přejeme všem krásný Vánoce a hodně radosti po celý nový rok 2021. Tradičně naše přání provází psí PF od výtvarníka Jiřího Vančury.

SMUTEK A V NĚM RADOST

Věříte na existenci andělů? Ano? Ne? Vězte, že minimálně dobří andělé existují a mnoho jich žije mezi námi. Ti, kteří se o všechny takové anděly starají a mají je pod svými křídly, sídlí příznačně v Praze na Andělu. Zuzana Vítová, PR manažerka nadace DOBRÝ ANDĚL, říká, že je to náhoda. Ale já myslím, že náhody neexistují a taková adresa k nadaci zkrátka patří.

Některým Koliňákům není třeba nadaci Dobrý anděl představovat, ale k tomu se dostaneme. Pro ostatní – jejím základním cílem je pomáhat rodinám, které se kvůli propuknutí onkologického nebo jiného závažného onemocnění dětí dostaly do tíživé situace. Dobří andělé poskytují pravidelný měsíční příspěvek, který jim pomáhá uhradit například zvýšené náklady na léky, lékaře, různé rehabilitace a terapie a dodává jistotu, že budou mít na zaplacení složenek. Vážná nemoc totiž rodinu zasáhne nejen zdravotně, psychicky, ale rovněž finančně. Nadace všechny příspěvky od Dobrého anděla přerozděluje každý měsíc do posledního haléře. Samotný chod a provoz nadace je financován ze soukromých peněz zakladatelů a dalších filantropů.

Ze Slovenska do Čech

Českou nadaci Dobrý anděl založili v roce 2011 tři muži – Petr Sýkora, Jan Černý a Andrej Kiska. První dva spolupracovali již dříve, vlastnili společnost Papirius. Tu v roce 2006 prodali americké firmě OFFICE DEPOT, pro kterou ještě několik let oba pracovali. Ze soukromých peněz, které prodejem získali, se rozhodli věnovat 25 miliónů korun na rozběh a provoz systému Dobrý anděl. „Věřili jsme, že když bude Dobrý anděl fungovat opravdu dobře, přidají se k nám postupně další podnikatelé, případně nám někdo odkáže dar ze závěti. Tak se také stalo. I nadále provoz pomáháme financovat, ale už na to nejsme sami,“ uvádí Petr Sýkora.

Andrej Kiska, bývalý slovenský prezident, je zakladatelem Dobrého anjela na Slovensku a třetím spoluzakladatelem české nadace vzniklé později. „Andrej nám ze začátku moc pomohl,“ oceňuje Petr Sýkora. „Byli jsme se podívat v Popradu, jak funguje slovenský Dobrý anjel. Andrej byl pak mockrát za námi, vymýšlel a připravoval Dobrého anděla v Čechách spolu s námi. Dokonce vymyslel první kampaň. Vždycky byl dostupný, praktický. Pracovalo se nám spolu moc dobře a čas od času stále sdílíme se slovenským Dobrým anjelem zkušenosti a vzájemně se inspirujeme,“ doplňuje Petr Sýkora. První roky podle něj byly samá práce, podobně jako první roky po založení firmy. „Hledali jsme šikovné lidi, upravoval se software, připravoval se web, první kampaň. Od začátku jsme se snažili zapojit další šikovné lidi a firmy.

Pochopili jsme, že Dobrý anděl bude fungovat jen jako výsledek spolupráce. Bylo to pěkné období.“

Soucit, pevnost a důvěra

Šárka Procházková, ředitelka nadace, je v Dobrém andělovi již pět let a se zakladateli nadace a některými kolegyněmi se zná ještě déle. Proto se příchodem do Dobrého anděla pro ni nic zásadního nezměnilo. Ale přeci jen? „Moje takzvaná sociální bublina se nesmírně rozšířila o lidi konající dobro. Ať už se jedná o jednotlivce, spolky či firmy, děti nebo dospělé. Kolem Dobrého anděla se pohybuje tolik lidí ochotných pomoci. Jsem na nás Čechy hrdá, dokážeme si navzájem pomoci, nejen když jde do tuhého.“

Zázemí nadace je malé, dvanáct andělek s různými úvazky má na starost zhruba čtyři tisíce rodin a téměř osmdesát tisíc dárců. To už je pořádná porce administrativy. „Abychom zůstali transparentní a důvěryhodní, musíme být velmi dobře zorganizovaní. Nutným předpokladem je preciznost a schopnost absorbovat velké množství informací,“ říká Šárka Procházková. „Dalším kritériem, ať už obsazujeme v Andělovi jakoukoliv pozici, je emoční stabilita. Denně se setkáváme s mnoha těžkými osudy. Abychom mohli pomáhat dlouhodobě, je zapotřebí být pevní a zároveň soucitní. Vedle odborné specializace pro konkrétní práci je důležitá nesobecká povaha.“

Za nejdůležitější ale v Dobrém andělu považují důvěru. „Myslím, že k důvěryhodnosti

nevede moc zkratk. Nezbyvá než pracovat a chovat se tak, aby vám druzí lidé důvěru dali. Buduje se časem, krok po kroku. Krom toho musí důvěra být vzájemná. Je to stejné jako v partnerských vztazích,“ doplňuje Petr Sýkora.

Na důvěře je nadace postavena. Proto v Dobrém andělovi rodinám nemocných do detailu nekontrolují účtenky a složenky, aby viděli, za co přesně rodiny peníze vydávají. „Z výzkumů víme, jak je vážné onemocnění drahé, jak dopadá na finanční stránku i psychickou pohodu celé rodiny. Rodinám věříme, že získané příspěvky vynakládají tak, jak je pro ně v danou chvíli nejlepší – ať už na potřebné rehabilitace, léky či speciální stravu pro nemocného nebo zaplacení kroužku zdravému sourozenci, na který by jinak peníze již nezbyly. Onemocnění jednoho člena rodiny zasáhne velmi výrazně i ostatní a právě sourozenci to pocítují velmi často,“ uvádí Petr Sýkora.

Andělé v Kolíně

V samotném Kolíně nadace pomáhala osmadvaceti rodinám a aktuálně pomáhá deseti. Dárců přímo v Kolíně jsou téměř čtyři stovky, aktuální počet lze sledovat na mapě Dobrého anděla na webu www.dobryandel.cz. Průměrná darovaná částka je tři sta korun měsíčně. Mezi dárci je více žen, nejčastěji v produktivním věku, maminky od dětí.

„Nemáme stanovenou žádnou minimální částku,“ dodává Šárka Procházková. „Důležitě pro nás je, aby darování bylo radostí, nikoliv starostí. Proto přistupujeme s naprostým re-

Osmiletá Viktorka z Kolína se statečně pere s diagnózou dětská mozková obrna

Ředitelka nadace Dobrý anděl Šárka Procházková a jeden ze spoluzakladatelů Petr Sýkora

spektem ke každé částce stejně.“ Mezi dárci je ale široké spektrum – ženy, muži, senioři, celé rodiny, školní třídy, firmy, kolektivy zaměstnanců, spolky dobrovolných hasičů. Ženy obecně mnohem častěji čtou příběhy rodin. Muži se zajímají o procesní nastavení organizace, ale nechtějí tolik do hloubky znát jednotlivé rodinné příběhy. Pro bližší představu stojí za to uvést alespoň jeden.

Příběh kolínské Viktorky

Život se může změnit z minuty na minutu. Kdykoli a komukoli. Přesvědčili se o tom i Veronika a Pavel, mladí rodiče z Kolína. Před sedmi lety se jim narodila první dcera Viktorka, o tři roky později Patricie. „Viktorka se narodila jako zdravé miminko, jen o trochu dříve. Postupem času se ale přestala vyvíjet tak, jak by měla. Proto začalo kolečko vyšetření. Až v jejích čtyřech letech se však lékaři shodli na diagnóze, kterou je dětská mozková obrna,“ začíná své vyprávění paní Veronika. Je zdravotní sestrou, takže hned tušila, co všechno rodinu čeká. A věděla, že nejdůležitější budou pro rozvoj Viki pravidelné terapie a rehabilitace.

V lednu bude Viktorce osm let a stále je plně odkázaná na péči druhých. Ve dne i v noci.

Nechodí, nemluví, sama se nenají, neumyje a pořád nosí pleny. Proto se jí rodiče snaží v co nejširší míře poskytnout potřebné terapie k rozvoji. Pravidelně navštěvují ergoterapii, logopedii a nejrůznější rehabilitace. Viktorka dochází do Speciální základní školy v Poděbradech, kde je v kontaktu s dalšími dětmi a socializuje se. „Pokroky nejsou bohužel příliš znatelné, což zapříčiňuje i PEG, sonda pro podávání stravy zavedená skrze břišní stěnu přímo do žaludku. Má ji kvůli příjmu tekutin, protože se ještě nenaučila pít a sonda jí v mnohém překáží. Viktorka je přesto bojovnice. Je velice společenská, přátelská a velmi usměvavá,“ dodává maminka.

Veronice a Pavlovi je naštěstí velkou oporou celá rodina, včetně jejich mladší dcery Patricie. „I když na Viktorku někdy žárlí, čemuž se nemůžeme divit, protože jí kvůli zvýšené péči musíme věnovat více času, také nám velmi pomáhá. Občas ji krmí, pomáhá při přebalování, někdy s ní dokonce i cvičí,“ říká paní Veronika. „Nesmírně si ale vážíme i finanční pomoci Dobrého anděla. Intenzivní rehabilitace, které naše Viky potřebuje, jsou finančně velice náročné. Díky příspěvkům Dobrého anděla jí je můžeme dopřát a z celého srdce za to děkujeme!“

Zdraví není samozřejmost

Jaké příběhy nejsilněji oslovují Šárku Procházkovou? „Osobně jsou pro mne nejtěžší osudy rodin, kde se dítě potýká s kombinovaným onemocněním ve spojení s autismem, se sklony k sebepoškozování a agresí. Čím jsou děti starší a silnější, tím jsou rodiče unavenější a vyčerpanější,“ říká ředitelka nadace. „Mnoho let se nevyspali, přišli o zaměstnání, velmi často i o přátele, zůstali izolovaní. V těchto příbězích se naděje hledá velmi těžko. Ale silný je každý příběh, který nám projde rukama. Dnes a denně obdivujeme odhodlání rodin vyrovnat se s osudem, který k nim nebyl příznivý.“

Smutné příběhy nejsou – i díky pomoci andělů – bez radosti. Dokonce i ty velmi smutné. „Příkladem může být Nellinka, holčička, které lékaři ve třech letech diagnostikovali velmi vzácnou metabolickou poruchu,“ vzpomíná Šárka Procházková. „Prognóza byla silná, děti s tímto onemocněním se dožívají maximálně pěti let. Jenže dnes je Nellince sedm let a boří všechny lékařské prognózy. Ze setkání s ní odcházíte s širokým úsměvem, protože její energie a radost ze života jsou jednoduše nakažlivé.“

Chcete se stát Dobrým andělem i Vy? Je to jednoduché. Stačí se zaregistrovat na www.dobryandel.cz a začít přispívat libovolnou částkou. Prostřednictvím svého Andělského účtu pak můžete sledovat, které konkrétní rodině jste pomohli.

Foto: archiv nadace

Viktorka s rodiči a mladší sestrou Patricií. Dělá minimální pokroky, přesto jde krůček po krůčku kupředu.

ZPOVĚĚ KOLÍNSKÝCH ANDĚLŮ

Proč někteří lidé cítí potřebu rozdělit se s ostatními? Vyzpovídali jsme některé z kolínských dárců. Jejich jména známe, ale přejí si zůstat v anonymitě.

Jaroslava J., Dobrý anděl od roku 2012

Jako matka a babička jsem vděčná, že jsme se nemuseli a nemusíme se potýkat se žádnou vážnou nemocí. Pevně věřím, že to tak zůstane i nadále. Nemůže mě nechat chladnou, když vidím děti, které takové štěstí nemají, a snad si ani neumím představit, jak je to těžké pro jejich rodiče. To, že jsem se rozhodla přispívat na Dobrého anděla, je jen drobnost, kterou pro tyto rodiny mohu udělat. A proč Dobrý anděl? Jsem přesvědčená, že právě tato nadace předává darované finance beze zbytku a je jedna z mála, ne-li úplně jediná, od které dostávají dárči zpětnou vazbu.

Tomáš R., Dobrý anděl od roku 2014

Být Dobrým andělem je jedno z těch lepších rozhodnutí, které jsem v životě udělal. Pomoci

těm, kteří to štěstí zatím neměli a často bojují na plný úvazek o život či zdraví svého dítěte nebo partnera a nemají dostatek prostředků, to mi přijde normální. Všem držím palce, aby to dobře dopadlo. Připojte se, jsme tady pouze na krátký čas a pomoci není zatím nikdy dost.

Romana J., Dobrý anděl od roku 2020

Chci pomoci někomu, kdo to opravdu potřebuje. Zdravotní pojišťovny bohužel přispívají jen na některé pomůcky. Určitě to nestačí pokrýt náklady, které rodiny potřebují. Dobrý

anděl pomáhá již dlouho a určitě těm, kteří to potřebují nejvíce. Komu konkrétně jsem pomohla, je pro mě spíše zajímavé.

Martina a Ivo T., Dobří andělé od roku 2013

Pomáháme s manželkou odjakživa a považujeme to za přirozenou věc. Kdokoliv z nás se ze dne na den může dostat do nesnázi. Řadu let jsme nosili peníze do Klokánku i jinam, ale párkrát jsme se bohužel spálili u podvodných sbírek. Informaci o spuštění Dobrého anděla jsem náhodou našel na internetu. A v ní zprávu Petra Sýkory, kterého jsem znal z byznysu. Tvrdý obchodník, ale působil na mě jako čestný člověk. Jeden z těch, kteří se vypracovali a svoji pozici si získali sami. Bez dotací, konexí atd. Toho si velice cením!

Zpětná vazba je určitě důležitá, ale nevybíráme si. Domníváme se, že to ani nelze, jen vidíme ve zprávách od Dobrého anděla, že se toho spousta daří. A jsme jen rádi, že pomáháme dobré věci. Chci za to Petrovi a jeho rodině poděkovat. Mimochodem, Dobrý anděl se podílel i na vyléčení nám blízkých lidí, díky moc za to!

Hana Morová

TEREZKA DUBCOVÁ, MISTRYNĚ ČR V PARADREZUŘE

Tereza Dubcová je čtrnáctiletá slečna z Kolína, která má Apertův syndrom a k tomu mnoho spojených problémů, např. poruchu soustředěnosti, rovnováhy, citlivosti prstů apod. Už od šesti let navštěvuje stáj Rozárka v Bykání u Kutné Hory, kde začala s hipoterapií. Hipoterapie je metoda fyzioterapie využívající přirozenou mechaniku pohybu koně v kroku a pohybových impulsů při něm vznikajících k programování motorického vzoru pohybu do centrálního nervového systému klienta prostřednictvím balanční plochy, která je tvořena koňským hřbetem. Ve stáji Rozárka se kromě toho věnují ale také paradrezuře, která je plně integrovanou disciplínou České jezdecké federace. Je založena na aktivní jízdě osob se zdravotním postižením na koni. Ti se s ohledem na svůj handicap za použití speciálních pomůcek či technik učí jezdit na koni a eventuálně se účastní i pro ně určených soutěží.

A právě paradrezuře se v Rozárce – i díky zlepšení zdravotního stavu po hipoterapii – mohla začít věnovat také Tereza Dubcová. Zpočátku jezdila na poníkovi Raráškovi, aby nakonec přesešla na českého teplokrevníka Erina, velkého čtrnáctiletého valacha. Handicapovaní jezdci při drezuře předvádí se svým koněm předem stanovenou úlohu na obdélníku (20 x 40 m nebo 20 x 60 m). Drezurní úloha obsahuje určitý počet cviků a jejich obtížnost je daná stupněm postižení jezdce. Paradrezura patří mezi paralympijské sporty, pravidelně se konají mistrovství světa a Evropy.

Tereza se na Erinovi učí od roku 2018. Absolvovala mnoho tréninků a několik hobby

závodů. Když začala vítězit i mezi zdravými jezdci v hobby závodech, začala se pod vedením své stáje soustředit na oficiální paradrezurní úlohy. Ohromně se zlepšila, začala se více soustředit a přemýšlet o práci s koněm. Výsledkem jejího snažení byl na začátku září start na Mistrovství České republiky v paradrezuře 2020 v Olomouci. A velkým úspěchem se stalo to, že se Tereza na MČR v kategorii nezařazených jezdce (dle stupně postižení) stala mistryní republiky. To bylo radosti, slz,

nadšení a objímání (až Tereza málem spadla z koně). Byla to ta největší odměna a motivace do dalšího roku nejen pro Terezku, ale i pro celý její tým včetně rodiny a stáje Rozárka.

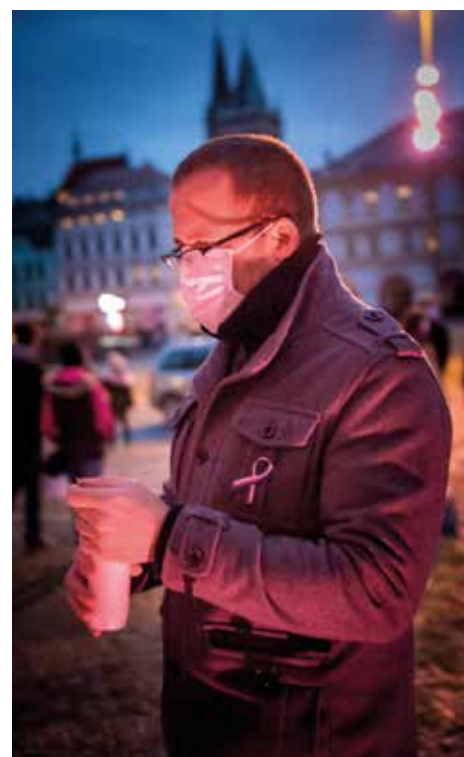
Všichni přejeme Terezce mnoho úspěchů a štěstí při dalších náročných závodech.

*Lenka Procházková
stáj Rozárka, z.s.*

Rádi podporujeme dobré věci. Šestnáctého listopadu jsme se připojili k oslavám Světového dne předčasně narozených dětí. Symbolicky, nasvícením radnice do fialové barvy, jsme připomněli všechna dříve narozená miminka a problematiku předčasných porodů. O pár dní později, 25. listopadu, v rámci tzv. červené středy, jsme se zase červeným nasvícením chrámu sv. Bartoloměje připojili k připomínce lidí, kteří jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení.

I výročí 17. listopadu probíhalo letos ve velmi komorní formě. Chyběl tradiční živý zpěv české státní hymny i následný venkovní koncert. Přesto jsme vytvořili alespoň pietní místo před radnicí, kam mohl každý přijít zapálit svíčku a připomenout si listopadové události roku 1989.

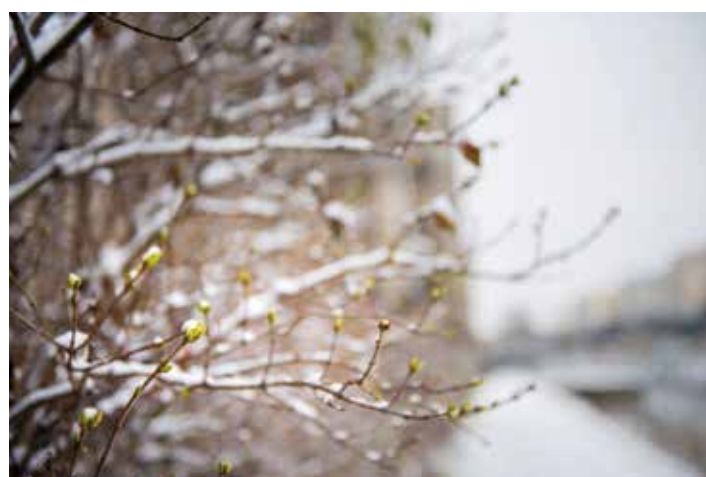
Dlouhodobě investujeme do obnovy autobusových zastávek MHD. V uplynulých dnech jsme nové přístřešky instalovali na sedmi místech: u Kauflandu, u Vodárny, u Bezovky, dvě u gymnázia, u staré polikliniky a v ulici Zborovská (na snímku).

Návštěva z Ministerstva vnitra nám přivezla do Kolína cenu za druhý nejpřívětivější úřad v ČR. Velmi si tohoto ocenění vážíme a budeme se snažit, abychom příští rok byli ještě lepší. Pro nás to znamená jít dopředu s moderními technologiemi, ale také být stále komunikativní, transparentní a otevření k lidem.

3. prosince jsme se dočkali první a v letošním roce zatím jediné sněhové nadílky. Z téhož dne je i fotografie labutí na Labi na obálce Zpravodaje.

EXISTUJÍ NÁHRAŽKY ŽIVÉ KULTURY?

Kina a divadla jsou zavřena, koncerty zrušené. Našli si kulturní Kolíňáci nějakou náhražku? Co mohou doporučit ostatním?

Gabriela Jiroudková, knihovnice kolínského muzea

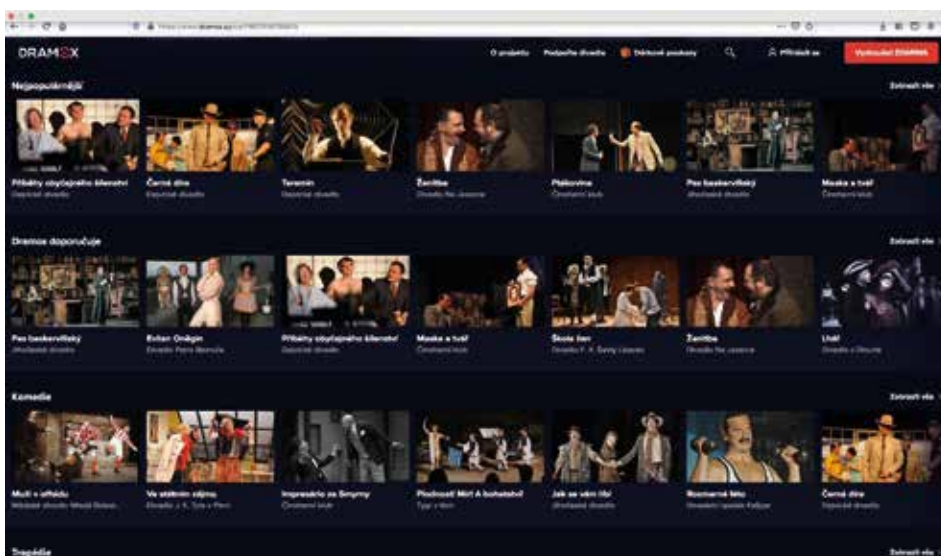
Dívám se na on-line prohlídky muzeí, ale není to ono. Byla jsem zvyklá s dcerou jezdit na vánoční výstavu do Betlémské kaple, ale ta se letos nekoná. Na druhou stranu mám po dlouhé době konečně čas na čtení. Knížky si stahuji do mobilu, a tak čtu i na zastávce autobusu. Jak můžu, tak čtu. Vrátila jsem se k fantasy. Kulhánkova Vyhlička na věčnost je moje nejoblíbenější, ale vracím se třeba i k Loukotkové...

Vojtěch Hrdá, úředník

V září jsem stihl koncert Mig 21 na Karlově náměstí, výstavu F. K. Foltýna v muzeu a tři představení v divadle. Od té doby nic. Pociťuju to jako největší újmu na svých životních hodnotách. Náhrada se hledá těžko, bezprostřední kontakt s vystupujícím nenahradí nic. Internetové přenosy mě tolik neberou, zbývají jen knížky, cédéčka, filmy a přání, ať je tahle doba rychle za námi.

Veronika Tomková, účetní

Jako náhražku mám Český rozhlas, zejména rozhovory, které vedou moderátorky Lucie Výborná a Tereza Kostková. Co se týče divadel, tak celá řada těch pražských dělá on-line přenosy za dobrovolné vstupné. Jako bývalá Ostravačka ovšem fandím divadlu Mír. Bylo to první divadlo, které hned na začátku pandemie začalo vysílat streamy a pak je

umísťovat na YouTube. Jejich improvizáční skečová show Tři tygři získala značnou proslulost a také cenu českého internetu Křišťálová Lupa. Doporučuji seriál SKORO NA mizině natočený v divadle Mír volně podle skutečnosti. Odráží situaci divadel a herců, kteří se ze dne na den ocitli bez příjmu. Všechno to najdete na YouTube. Vymysleli i geniální způsob podpory, kdo chce, přispěje přes QR kód, který se zobrazí na obrazovce.

Vladimír Franc, bývalý hospodský

Doporučuju TV Naživo. Začala vysílat v listopadu a jen občas. Pokud zrovna není žádný přenos, tak je tam statická kamera z Holešovických jatek č. 78. V programu jsou

výborné pořady s netuctovými divadly jako La Putyka, Amerikánka, Vosto5 s Tominou Jeřábekem a mnoho dalších. V té šílené záplavě seriálů to určitě stojí za to. Po registraci je možné se připojit i on-line přes internet.

Irena Běhalová, porodní asistentka

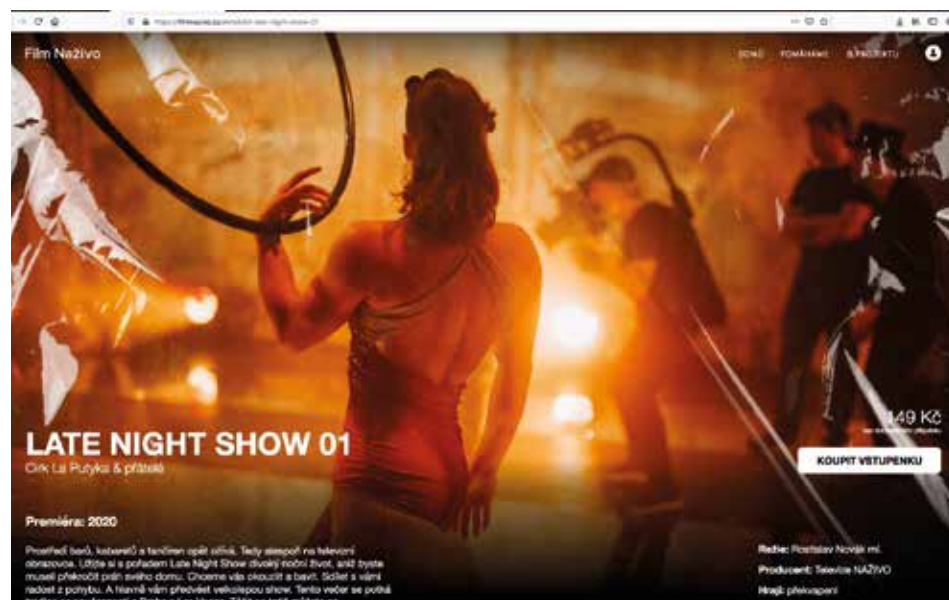
Když si otevřete na Facebooku on-line události, vypadne toho spousta a to si každý vyhledá sám. Pokud chcete zacílit přímo na divadla, tak ta se dají vidět na streamovací službě www.dramox.cz, je tam největší výběr představení činoher, zároveň je podpoříte zakoupením vstupenky. Každý měsíc je zde nové představení, nutná je registrace. Kreativce by mohly zaujmout živé přenosy workshopů od Greenpeace ČR na odkazu „#zpmalvanoce“. Běží to teď každou adventní neděli v 16 hodin.

Tipy redaktorů Zpravodaje

Pokud máte rádi mluvené slovo, vyzkoušejte mujrozhlaz.cz. Na odkazu „hry, četba a povídky“ najdete výběr z desítek čtených knih či dramatizací včetně pohádek. Těžko dát tip na konkrétní titul, protože kvůli autorským právům jsou aktuální poslechy omezené jen na několik týdnů. Všechno vyposlechnout by i tak zabralo několik životů.

Dobrym tipem na čtení je Městská knihovna Praha. Její web nabízí zdarma e-knihy ke stažení, a ne jen tak nějaké. Najdeme mezi nimi i vychvalované autory současné české literatury, jako jsou Ajvaz, Kratochvíl, Denemarková, Hůlová...

red.

ZBYTEČNÝ POPLACH

Váží si Kolín Městské hudby Františka Kmocha? Radnice orchestru vzala peníze z rozpočtu, už deset let nedokáže členům MhFK pořídit uniformy a pokusila se je vyhnat na zkoušky do nevyhovujících prostor. Tato obvinění zazněla nedávno v Kolínském deníku. Po reakci města už se noviny omluvily, ale jednou vypuštěné nesmysly mají tendenci kolovat, takže připomeňme, jaká je skutečnost.

Ke stejnokrojům: Orchester MhFK měl v čem hrát i předtím, ale právě letos dostává uniformy nové. Radnice na ně z rozpočtu vyčlenila šest set tisíc a jejich podobu vytvořil člověk z nejpovolanějších, známý návrhář Česlav Jaroš.

K „vyhánění“ orchestru: Město Kolín připravuje velkou rekonstrukci Domu dětí a mládeže v Zámecké, mimo jiné proto, aby jeho prostory co nejvíce vyhovovaly právě působení MhFK. Při hledání provizorního prostoru, než bude rekonstrukce hotová, padl mezi jinými i návrh využít dočasně takzvané Cěčko. Ze společného jednání orchestru a města, kde nikdo nikoho k ničemu nenutil, vyplynulo rozhodnutí provést tam zvukovou zkoušku. Ta ukázala, že prostor, kde svého času úspěšně proběhla nejedna diskotéka, pro zkoušení orchestru nevyhovuje. Takže hledání vhodných prostor (nikoli vyhánění) pokračuje.

„Krácení rozpočtu“ Městské hudby uvádí na pravou míru starosta Michael Kašpar: *„Je pravda, že zvukovou zkoušku město zaplatilo z celkové sumy určené pro orchestr, samozřejmě po dohodě s jeho vedením. Což je celkem logické. Pokud si ale někdo myslí, že si Městské hudby nevážíme, měl by znát fakta. Bylo by proto fér, kdyby deník uvedl, jaká tato podpora je, což se bohužel nestalo. Stručně řečeno – rozpočet MhKF opakovaně zvyšujeme. Dnes jde o více než dvojnásobek toho, co dávali na provoz orchestru naši předchůdci ve vedení radnice před svým odchodem v r. 2010.“*

Městská hudba Františka Kmocha měla a má v čem hrát. Staré stejnokroje zachycuje snímek z koncertu na Karlově náměstí.

Pro milovníky přesných čísel uvedme konkrétní údaje. V roce 2010 dostával orchestr pět set tisíc korun ročně. Po změně vedení radnice se částka zvyšovala po krocích. Naposledy vloni, o tři sta tisíc. Celková suma tak o sto tisíc přesáhla milion korun. Se stejnou částkou, tedy milionem sto tisíc, počítá i rozpočet města pro příští rok.

V útočném článku Kolínského deníku se zmiňuje i problém s archívem orchestru. Město se už podařilo koupit od státu Kmochův dům. V současné době připravuje jeho rekonstrukci a také zde počítá s prostory pro MhFK a zejména muzeum Františka Kmocha a dechové hudby.

MOLA BUDOU

Je to už přes dva roky, co Ředitelství vodních cest ČR oznámilo, že Kolín patří k městům, kde vzniknou dvě přístávací mola na podporu lodní turistiky. Jedno na pravém břehu Labe vedle lávky na Kmochův ostrov a druhé na protějším břehu, respektive na břehu Kmochova ostrova. Příprava ze strany

Takto vypadá nové provedení uniformy od Česlava Jaroše.

města proběhla bez zbytečných průtahů a Kolín se tak ocitl mezi prvními polabskými městy, kde se měla tato přístaviště objevit.

Podle odhadů ředitelství k tomu mělo dojít už vloni, když ne na začátku sezóny, tak v létě. Nestalo se. Ani letos se na březích Labe nic neděje. Vodní turisty, kteří přestávali doufat, však můžeme uklidnit. *„Nevím, co bylo předmětem zdržení, ale s projektem se počítá,“* potvrzuje Ing arch. David Mateáško. *„V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele. Když půjde vše podle plánu, mola by podle mne mohla začít sloužit ve druhé polovině příštího roku.“*

Navrhovaná podoba obou míst se na rozdíl od termínů nemění. Na břehu Labe od lávky směrem k zimnímu stadionu bude přístaviště malých plavidel, stometrové molo, u něhož budou moci kotvit rekreační lodě, a na břehu Kmochova ostrova vznikne zastávka pro linkovou lodní přepravu. K tomu ještě investor přidá bonus – před plavební komorou pod starým mostem i za ní přibudou čekací místa s úvazy pro lodě pro případ, že komoru bude právě využívat plavidlo, které připlouvá z protisměru.

PLECHOVKY PŮJDOU

V minulém čísle Zpravodaje jsme vysvětlovali, proč v Kolíně není možné házet do žlutých kontejnerů na plasty také plechovky od piva a dalších nápojů. Dnes jsme rádi, že můžeme diskuse o recyklaci ukončit pozitivní novinkou – od prvního ledna to půjde! Žluté kontejnery bude možné kromě plastů a tetrapaků (nápojových obalů z kartónu a hliníkové fólie) plnit i zmíněnými plechovkami.

red.
foto: archiv

U mola na břehu před zimním stadionem budou moci kotvit malá rekreační plavidla. K dispozici budou mít i vodu a připojení na elektrinu.

TIPY Z MUZEA, POZDRAV Z KOLÍNSKÉHO KINA

SLADKOSTI NA KOLÍNSKU

3. 12. – 28. 2.

Veigertovský dům, výstava

Z historie výroby čokolády, cukrovinek a kávových náhražek

LOMBARDŠTÍ ARCHITEKTI A BAROKNÍ STAVBY STŘEDOČESKÉHO KRAJE

22. 10. – 31. 1.

Veigertovský dům, výstava

VÁNOCE V MĚŠŤANSKÉM DOMĚ

5. 12. – 10. 1.

Červinkovský dům, výstava

ADVENT A VÁNOCE V MUZEUM LIDOVÝCH STAVEB

5. 12. – 10. 1.

Muzeum lidových staveb v Kourími

UMĚNÍ VE SLUŽBÁCH REKLAMY / UŽITÁ GRAFIKA NA KOLÍNSKU

10. 12. – 16. 5.

Červinkovský dům + Dvořákovo muzeum pravěku, výstava

Vážení diváci, až se kina otevrou, těšte se na premiérové tituly, které po celou dobu čekaly, až se dostanou na velká plátna.

Čeká vás romantická filmová komedie **MATKY**, kde se v hlavních rolích představí Hana Vagnerová, Petra Hřebíčková, Sandra Nováková a Gabriela Marcinková. Jejich partnery hrají Jakub Prachař, Jiří Langmajer, Štěpán Benoni, Vladimír Polívka a Václav Neužil. Uvidíte komedii **VEČÍREK**, která před kamerou spojila jména jako Jiří Langmajer, Karel

Roden, Taťána Dyková, Marek Taclík nebo Miroslav Vladyka. Vychází z divadelní hry Michala Suchánka, pro kterého je snímek zároveň režijním debutem. Dále filmová adaptace knižního hitu Patrika Hartla **PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL**, kde Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák a Martin Hofmann ztvárnili ve filmu hlavní role. Lákavou podívanou slibuje dobrodružný příběh skutečných psích hrdinů a lidí, film režiséra F. A. Brabce **GUMP – PES, KTERÝ NAUČIL LIDI ŽÍT**. Snímek vypráví příběh o světě viděném očima

toulavého psa Gumpa. O tom, jak nás vidí zvířata a jak je ten náš svět pro ně důležitý. Ten svět, který dává domov, sílu, naději, ale také bolest. V lidských rolích se představí Bolek Polívka, Eva Holubová, Ivana Chýlková, Karel Roden, Jana Plodková, Richard Krajčo, Anna Šulcová a další. Celé rodiny se mohou těšit na nové animované filmy **DUŠE, ČERVENÝ STŘEVÍČEK A 7 STATEČNÝCH, CROODSOVI: NOVÝ VĚK** a další.

Pro aktuality nás sledujte na webu a sociálních sítích.

NADŠENÍ PRO VESMÍR

Christian Davenport, známý novinář z deníku Washington Post, vytvořil knihu Vesmírní baroni kroniku nové éry dobývání vesmíru. V této éře už nejsou těmi, kdo určují rozvoj, světové mocnosti, ale individualisté, američtí miliardáři, lidé, kteří se neomezují běžnými představami o tom, co je v tomhle oboru možné. Řeč je o Elonu Muskovi, Jeffu Bezosovi, Richardu Bransonovi a Paulu Alenovi, zejména však se píše o prvních dvou, o jejich společnostech Space X a Blue Origin a tažení za osídlení vesmíru. Kdo si tuhle novinku z Městské knihovny vypůjčí, toho čeká čtyři sta třicet stran zábavné faktografie, doprovodné fotografie bohužel chybí. Kniha vyšla v USA již před dvěma lety, takže o nejnovějších testech opakovaně použitelných raket Starship a New Shepard se už nedočtete. I tak stojí za to.

Vladimír Sládek

GENERÁL LAUDON

Kniha Generál Laudon má dva renoméované autory, Pavla Bělinu a Jiřího Kašeho, a vydalo ji mé nejoblíbenější nakladatelství Paseka v roce 2017. V knihovně už je nějaký čas, takže novinka to není, ale já si ji pořídil teprve letos. Knihu doporučuji milovníkům životopisné literatury a pro její výpravnou podobu i obdivovatelům krás Kolínska, s nímž je osud slavného válečníka úzce spjatý.

Populární píseň o generálu Laudonovi zpívalo v dětství mnoho z nás. Většina jistě ani nevěděla, že jde o skutečnou postavu,

o člověka, jehož sláva přesáhla svou dobu. Vojevůdce, od jehož úmrtí letos uplynulo dvě stě třicet let, dodnes připomíná především krásně opravený zámek v Bečvárech, který zachránila rodina známého muzikanta Roberta Kodyma. Citlivá oprava zámku dostala i Evropskou cenu za obnovu historické památky.

Ernst Gideon, svobodný pán von Laudon, se během pouhých tří let propracoval z majora až na polního podmaršála a od Marie Terezie získal darem panství Bečvářky. V roce 1763 přikoupil i Velké Bečváry a tamější zámek nechal přestavět v honosné sídlo. Na dostavbě východního křídla v rokokovém stylu se jako architekt podílel Jan Josef Wirsch, sochařská výzdoba je dílem Ignáce Františka Platzera. V knize je kromě map, dokumentů a černobílých fotografií také barevná příloha, kde jsou například krásné fotografie Zdeňka Helferta právě ze zámku v Bečvárech, především z jeho interiérů. Nemohu přitom nevzpomenout i na knihu Kolínsko od Zdeňka Jelínka, kterou svými neotřelými fotografiemi také kdysi doprovodil Zdeněk Helfert. S kolegou Petrem Králem jsme část těchto fotografií na počátku 90. let vydali jako pohlednice...

Dost vzpomínek. Nové povinnosti volají a já se loučím. Recenze do kolínského Zpravodaje jsem psal rád a věřím, že můj nástupce či nástupkyně budou čtenáře o zajímavých knihách informovat i nadále. Čtenářům kolínské knihovny děkuji za přízeň a věřím, že se nepřestaneme setkávat. Akce knihovny, kterou jsem měl tu čest třináct let vést, budu sledovat i jako běžný návštěvník.

Pavel Kárník

LIDSTVO POD LUPOU

Je to před koncem tohoto roku zvláštní shoda náhod. Odcházející ředitel městské knihovny Pavel Kárník se s úlohou pravidelného recenzenta loučí tipem, který výjimečně není letošní novinkou. A stejně tak není úplnou novinkou ani kniha Štěpána Prokeše Projekt Gilgameš. Vyšla už vloni, kolínská knihovna ji nicméně zařadila do své sbírky teprve nedávno.

Když si sumerský rybář osvojí nemluvně, které k němu moře přinese v proutěném košíku

vymazaném asfaltem, začíná poutavý a fantazií nabitý příběh. Koketuje s nesmrtelností a trvá několik tisíc let. Příběh je smyšlený, dějiny v něm zobrazené ovšem nikoli. Čtenář je může brát jen jako kulisy, proměnlivé prostředí, které slouží příběhu. Ten je tak dobře napsaný, že k tomu trochu svádí.

Ve skutečnosti si ale autor hodně nastudoval a často využívá reálné události a postavy. V Alexandrii například hrdina provází matematicku, astronomku a filozofku Hypatii, když je přepadnou fanatičtí stoupenci tehdejšího biskupa Cyrila. Dav ženu zaživa stáhne z kůže a upálí. Bohužel nejde jen o románovou zápletku. Hypatie, jejíž otec Theón byl posledním správcem alexandrijské knihovny, než ji křesťané v roce 391 vypálili, byla skutečná myslitelka, která předběhla dobu. A skutečná byla i její krutá smrt. Zdroje se liší jen v tom, jestli jí sedřeli kůži z těla hliněnými střepey rozbitých střešních tašek, nebo prázdnými lasturami ústřic. Skutečný byl i biskup Cyril, později svatořečený za důslednou obranu víry jedině a pravě.

Kam jako druh vlastně jdeme a proč? A máme s naším přístupem a povahou vůbec šanci někam dojít? Odpověď na podobné otázky hrdina nehledá nijak urputně. V prvním plánu spíš hledá společnost (civilizaci), kde by mohl přežít. Což je při jeho dlouhověkosti a četnosti válek všeho druhu dost problém. Máme jako lidstvo naději? Autorovu odpověď, pointu knihy, která je vlastně příběhem v příběhu, by bylo škoda prozrazovat. Jen prozradím, že zvědavost čtenáře na rozuzlení roste až do posledních stránek.

Navzdory svému rozletu staletími je Projekt Gilgameš docela útlá knížka. Toho, kdo ocení její záběr i poučený pohled a jemnou ironii autora, bude mrzet, že končí tak brzy.

Jan Zvelebil

BOHÉMSKÝ BÁSNÍK ŠEDÉ ZÓNY

Petr Bernard Lampl, chemik, překladatel, bohémský básník šedé zóny, člen Křížovnické školy čistého humoru bez vtipu

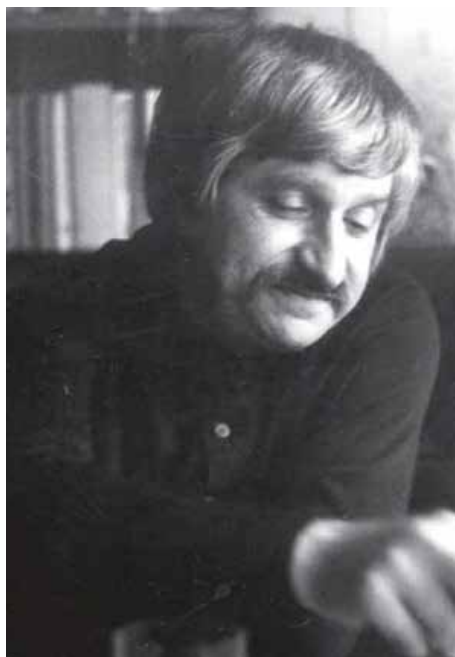
* 10. 12. 1930 Kolín

† 2. 12. 1978 Praha

Petr „Peťák“ Lampl se pohyboval v tzv. šedé zóně, byl bohémským básníkem bez možnosti oficiálně publikovat a středobodem jeho života se stalo hospodské společenství přátel. Petrův otec Pavel Lampl byl židovského původu. Pracoval jako technický ředitel tiskárny J. L. Bayer, akciové společnosti pro průmysl tiskařský a papírenský v Kolíně. Petrova maminka Emílie Bergerová pocházela z kolínské rodiny učitele evangelického náboženství Antonína L. Bergera a Marie Tomkové. V Kouřimské ulici provozovala kosmetický salón „Femina“.

V roce 1937 začal Petr Lampl navštěvovat „Západní“ obecnou školu v Kmochově ulici. Během německé okupace pro svůj židovský původ nesměl docházet do školy, a proto mu rodiče obstarávali soukromou výuku. Manželství Petrových rodičů bylo z hlediska tzv. norimberských zákonů smíšené. Rodina musela žít na okraji společnosti, ale otec Pavel zůstal v Kolíně až do prosince roku 1944. Potom byl vězněn v pražském Hagiboru a od 4. února do 10. května 1945 v Terezíně (transport AE 2).

Petr byl od školního roku 1945/1946 přijat do čtvrté třídy kolínského gymnázia. Marně se zamiloval do Marušky z Kánína. O to více ho nadchla chemie a literatura.

Vzpomínal na oblíbenou profesorku českého jazyka Věru Greinerovou, která v květnu (snad v septimě) přednesla překvapeným studentům celý Máchův Máj.

Po maturitě v roce 1950 se přihlásil na chemickou fakultu ČVUT do Prahy. Účastnil se tam přijímacích pohovorů, ale protože tehdy došlo k založení Vysoké školy chemicko-technologické v Pardubicích, byl podle místa bydliště zařazen tam. Do Prahy se dostal až v posledním ročníku, kdy přestoupil na obor elektrochemie. Po ukončení vysoké školy pracoval v pardubické chemické průmyslovce. Pak byl vývojovým technologem v oboru chemie na různých výzkumných pracovištích. Krátce byl zaměstnán jako zeměměřič

a poté sloužil u hasičů. Od roku 1969 vykonával svobodná povolání, a to převážně překladatelskou činnost.

Petr Lampl se rád pohyboval mezi přáteli, kteří se chtěli odlišit od oficiální kultury. V roce 1960 vystoupil v Praze na recesistické akci tvůrčí skupiny Šmidrové a později se stal členem Křížovnické školy čistého humoru bez vtipu. Ta spojovala různorodé osobnosti, které se dokázaly společně veselit, pořádat happeningy nezávislé kultury a nacházet základní umělecká východiska, jež je spojovala lidsky i umělecky. Od roku 1973 Lampl společenství přátel utvrzoval i svým svérázným hraním na činely v příležitostné hudební skupině Sen noci svatojánské band. Věnoval se také poezii. Jeho verše poznamenávala normalizační atmosféra 70. let. Psal s osobitou melancholickou ironií a sebeironií, spojenou s tesknou snovostí. Záměrnou naivitou výrazu zesílenou obecnou češtinou, argotem i vulgarismy provokativně propojoval se závažnějšími tématy. Existenciální tíha doby se odrážela v jeho pocitech beznaděje. Báseň Kanárek zhudebnil Milan „Mejla“ Hlavsa se skupinou The Plastic People of the Universe (1984). Za Lamplova života vyšla v samizdatu jeho sbírka Básně (1974). V roce 1992 vydalo nakladatelství Paseka soubor jeho básní Cesta do bláznince, který vycházel ze samizdatového vydání z roku 1980. Petr Lampl zemřel předčasně, poznamenán těžkou závislostí na alkoholu.

*PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv RSDr. Ladislav Jouza*

Petr Lampl (s činely) hraje se Snem noci svatojánské bandem, kapelou Křížovnické školy při happeningu Pocta Smetanovi, foto Helena Wilsonová, 1974.

Setkání abiturientů kolínského gymnázia, 1971. Petr Lampl třetí řada, druhý zleva.

TRVALÉ OKAMŽIKY EVO ŠULCOVÉ

V roce 2015 o ní místní týdeník napsal, že je nejčilejší kolínskou básníčkou. Tři roky předtím se stala spoluzakladatelkou edice Polabští básníci. Ve stejném roce vydala samostatnou sbírku *Voda v ohni, brzy na to Tančící zrnko prachu*. Předloni vyšla sbírka *Zálivy těšení*. V psaní nepolevila. Letos na jaře vyšla Evě Šulcové sbírka poezie *Trvalé okamžiky*. Všechny knížky velmi citlivě ilustrovala Libuše Drahovzalová, sestra autorky.

Eva Šulcová není jen básníčkou či překladatelkou. Stále je aktivní i jako klinická psychologička, je členkou Karmelitánského třetího řádu. Žije ve Třech Dvorech u lesa. Kvůli covidu se bojí cesty do Kolína. „*Jsem zbabělá,*“ směje se mi do telefonu.

Narodila se v převratné době. V časech náletů na Kolín. To, že za zvuku sirén s ní rodiče prchali do Borků, zná z vyprávění. Bydleli v Cikorce a po jednom z náletů našli dům zčásti zbořený. První báseň, spíše říkadlo, složila v pěti letech. Čtení poezie a vnímání poezie života ji od té doby neopustilo. Celoživotní profesí se jí však stala psychologie se zaměřením na děti. Pracovala na výzkumech sledujících výskyt úzkostnosti a emočních poruch u školních i předškolních dětí. Chodila pozorovat interakci maminek s novorozenci při kojení i jejich spontánní emoční projevy. Vytvořila tzv. Pražskou metodu chování no-

vorozců. Přednášela o psychologii novorozců nejen doma, ale i v Paříži či Stockholmu. Věnovala se i dětem v kojeneckém ústavu, v posledních letech i dětem s psychosomatickými potížemi v nemocnici v Havlíčkově Brodě. Několik let pracovala i v hospicích v Čerčanech a Benešově. Přechodové životní fáze – začátek a konec lidského života – ji zajímaly nejvíce.

Třicet pět let bydlela v Praze Libni, poslední léta žije v bytě po mamince ve Třech Dvorech. Do Prahy se nevrátí, raději by do Kolína. Rodné město je příjemné, krásné, má přátelskou atmosféru, do Prahy za kulturou je to blízko. Současný byt s ideální polohou u lesa a dětského hřiště by za Kolín hned vyměnila. Potřebuje kolem sebe i lidi. Před covidem

jezdila do Kolína pravidelně a každý týden poseděla alespoň tři hodiny s přáteli. „*Lidé mi chybí hodně a telefon to nenahradí. Člověka, s kterým mluvím, potřebuji vidět.*“

V knihovně má okolo dvanácti set knih. V době, kdy byla schopná přečíst knihu za večer, si kupovala zásoby na důchod. Teď ví, že to bylo bláhové. Ovidiovy *Proměny* a další svazky z antické knihovny už asi nepřelouská. „*Dvacet let jsem nečetla žádnou prózu. Čtu jen poezii a knihy křesťanských, převážně katolických autorů.*“

S vydavatelkou Marií Mlejnkovou připravily do tisku v edici Polabští básníci už přes dvacet knížek. Koliňáci si možná pamatují autory Kima Houdka, Helenu Černou, F. K. Foltýna, Jiřího Červína, Petra Váňu... Nestalo se, že by edice k sobě přitáhla všechny básníky, kteří v regionu působí, ale starší generaci se podařilo zmapovat.

Edice Polabských básníků není dobročinnou záležitostí. Vydavatelství Vespero poskytuje know-how, autoři, pokud nenajdou sponzora, platí náklad. Kapitál k vydání své první knížky u Vespera získala Eva Šulcová prodejem sbírky grafických listů. Rozloučila se i s linytem Josefa Váchala, či Františka Tichého. Na vydání další knížky šetřila. Vloni dostala od přátel k narozeninám peníze se vzkazem, že je má použít na zuby nebo na básně. U zubaře od té doby nebyla, ale tři sta výtisků čtvrté sbírky básní je na světě.

Své knížky většinou rozdává. *Vodu v ohni* mohli Koliňáci svého času koupit na náměstí U Kašků a Na Hradbách. Nyní jsou i v Karmelitánském knihkupectví v Kostelním Vydří a v knihkupectví Ostrov v Praze. Byla by ráda, kdyby edici Polabští básníci bylo možné opět prodávat i někde v Kolíně.

Poezie pro Evu Šulcovou zůstala součástí života. Stala se sběratelkou drobných postřehů, prchavých okamžiků a obrazů světa, slovních obrátů a myšlenek. Píše si je na papírky, v kterých pak listuje. Někdy se jí slova skládají do básní, ale nejde to vynutit. „*Nechci umělou hru se slovy, nemá to být ukované, vykonstruované rozumem.*“ V počítači má načrtnutých šedesát nových básní, ale cizelování jí ještě zabere čas.

Co nejraději dělá? „*Koukám, dívám se, vnímám, pozoruji.*“ *Světlo, mraky, detaily z lesa, zářící krajina, ale i lidé, to všechno ji přitahuje.* „*Jak stoupá moje bezmocnost a s věkem ochabuje intelekt a paměť, stoupá intenzita vidět a více vnímat obyčejné věci. Neumím to popsat, ale je to krása.*“

Vladimír Sládek

Trvalé okamžiky jsou poslední vydanou sbírkou Evy Šulcové. Krásný je nejen obsah a jemné černobílé kresby, ale také fakt, že na vydání přispělo mnoho Eviných přátel.

Pohled na chrám sv. Bartoloměje z dnešní Legerovy ulice. Historická fotografie byla pořízena Janem Kubrtem nedlouho po dokončení generální opravy kostela, na přelomu května a června roku 1912 (což lze dobře vyčíst z originálu snímku, z plakátů, vylepených na zájezdním hostinci, patřícím v té době patřícímu Elišce Krskové, manželce c. k. dvorního rady a zemského školního inspektora). V pravé části snímku zaujme malý objekt obecní váhy, který svojí podobou připomínal kapličku. A za ním, po pravé straně, můžeme na štítu domu číst nápis „kinematografické divadlo“. Jednalo se o nejstarší kolínské kino, které si zde na sklonku roku 1911 otevřel Karel Franc (a o dva roky později ho přestěhoval do novostavby v dnešní Kmochově ulici).

KOLÍNSKÁ VILA TUGENDHAT

Asi jen málokdo by neznal ikonickou stavbu českého funkcionalismu, jedinečnou vilu Tugendhat z roku 1930 v Brně, která byla v roce 2001 zapsána na seznam nejvýznamnějších světových památek pod ochranou UNESCO. I Kolín ale nabízí několik moderních funkcionalistických staveb, z nichž jedna se natolik vymyká průměru, že byla v roce 1987 zapsána mezi chráněné kulturní památky České republiky. Většina Kolíňáků zřejmě chodí běžně okolo, aniž by ovšem věděla, o jaký unikát se jedná.

Hovoříme o tzv. Budilově vile, kterou naleznete na křižovatce ulic Jaselská a Bezručova (poblíž přechodu pro pěší se semaforem) na Pražském Předměstí. Tato celkem nenápadná budova ovšem představuje výjimečnou ukázkou stavby přechodného stylu mezi modernou a funkcionalismem. V letech 1928–29

si ji nechal postavit Ing. Václav Budil, ředitel kolínské elektrárny ESSO, podle návrhu Jaroslava Fragnera, svého rodinného přítele a zřejmě nejvýznamnějšího architekta té doby.

Ačkoliv dům na první pohled vypadá jako obdélný patrový kubus, architekt přeci jen převažující rovné linie na několika místech narušil. Do jihozápadního nároží umístil prosklený výstupek kuchyně, ukončený nezastřešenou letní terasou v patře, a celé vstupní průčelí na východní straně (do Bezručovy ulice) rozpochoval výstupkem obývacího pokoje s balkónem, kompenzovaným poměrně hluboce zapuštěnou otevřenou verandou, podepřenou v rohu sloupem. Ke vstupu do domu vede vysoké schodiště s původním trubkovým zábradlím a původní jsou také dřevěné jednokřídlé hlavní vstupní dveře. Velká obdélná okna na jižní straně jsou pravidelně rozmístěna v prvním i druhém patře vily a z vnějšku si můžete všimnout dřevěných žaluzií, vyrobených podle návrhu autora stavby. Ten navrhl i koncepci přílehlé zahrady, která byla výrazně zmenšena při stavbě průtahu Kolínem (dnešní ulice Jaselská) v letech 1965–66, a navrhl i její oplocení, které se ale v původní podobě zachovalo pouze podél Bezručovy ulice. Pokud

se zastavíte u domovního zvonku, jistě si všimnete i originální jmenovky pana ředitele Budila z roku 1929.

Zatímco exteriér vily je pozoruhodně dochován v původní nezměněné podobě, interiér doznal ve 2. polovině 20. století dílčí stavební úpravy. Přesto se část původního vybavení, které na přání rodiny rovněž navrhl architekt Fragner, dochovala dodnes. Kromě různých detailů, jako jsou původní zásuvky, kliky nebo topná tělesa, to jsou i celé části nábytku (vestavěného i mobilního), zejména vybavení pracovny pana Budila. Samostatnou kapitolou je unikátní kuchyně, zařízená dle soudobého amerického vzoru (tehdy velmi populárních tzv. Taylorových zásad), ke které Fragner osobně vypracoval podrobný, několikastránkový návod na její efektivní využití.

Není se co divit, že byl pan ředitel Budil s výsledkem stavby maximálně spokojený. Pověřil proto Jaroslava Fragnera ještě vypracováním návrhu vily pro letní pobyty rodiny v blízkém Kostelci nad Černými lesy. S ní se seznámíme někdy příště.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

Vila po celou dobu patřila rodině Budilových a jejich potomkům, v současné době je v majetku dvou kolínských rodin. Majitelé dům plánují postupně opravit a co nejdříve zpřístupnit návštěvníkům. Tak se máme na co těšit!

PF 2021 MSD KOLÍN

Několik let Vás prostřednictvím těchto plakátů informujeme o akcích, které pro Vás pravidelně chystáme. Každý měsíc, kromě těch prázdninových, jste je nacházeli vylepené na stálých a Vámi vyhledávaných místech. Do té doby, než přišel vir a obrátil svět naruby. Ten kulturní a společenský úplně nejvíc.

Do posledních dnů roku 2020 jsme doufali a na plakáty umisťovali anonce programů s tím, že se třeba po nějakých změnách podaří alespoň nějaké zrealizovat. Nepodařilo. Pro povolených deset lidí ve vnitřních zařízeních nejde cokoliv zorganizovat.

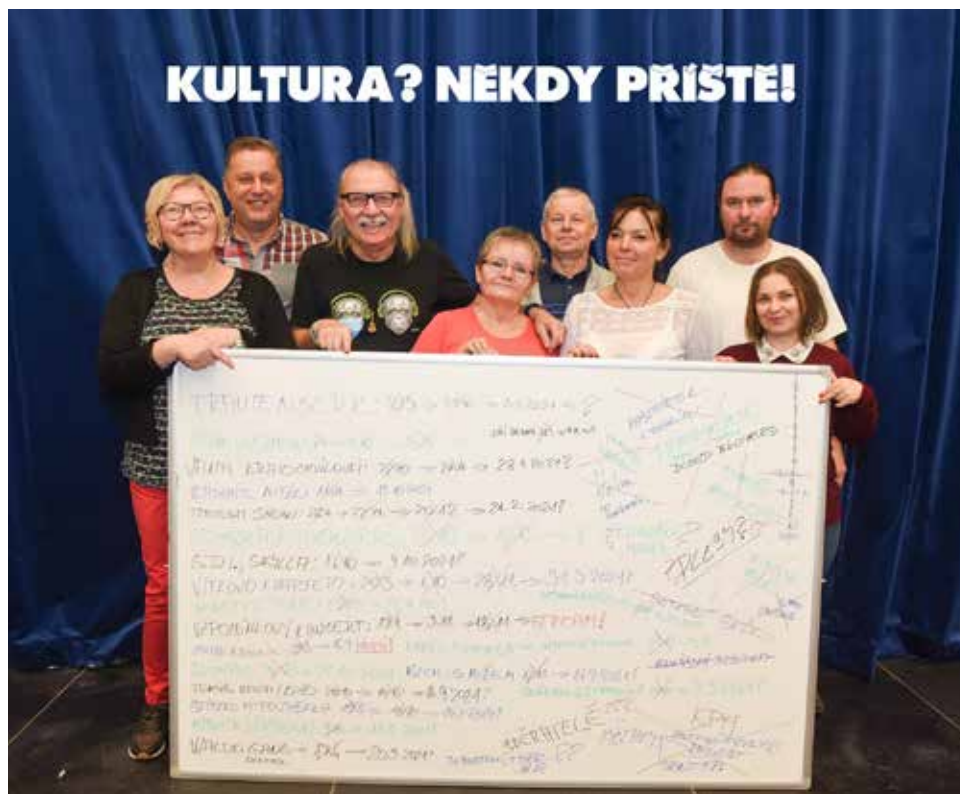
Takže nám nezbyvá, než Vám poděkovat za dosavadní přízeň a těšit se na setkání s vámi ve chvíli, kdy to příslušné orgány povolí. Věřte, že pro Vás máme připravenou spoustu koncertů, divadel a dalších kulturních aktivit a to jak těch, které jsme museli kvůli viru několikrát přesunout, tak úplně nových.

Prosíme, sledujte naše webové stránky:

**www.msd-kolin.cz případně Facebook:
www.facebook.com/mestskyspolecenskydum.**

Krásný a především zdravý nový rok 2021 a snad se už u kultury sejdem!

Pracovníci Městského společenského domu v Kolíně

KONCERTY KPH, VÝSTAVY,
SETKÁNÍ SBĚRATELŮ,
PLESY A MNOHO DALŠÍHO...

VSTUPENKY JIŽ TEĎ V PŘEDPRODEJI!

WWW.MSD.KOLIN@VOLNY.CZ

PŘEDPLATNÉ

SKUPINY

A

AMADEUS – Městské divadlo Mladá Boleslav | BE MY BABY – BUĎ MOJE BEJBY – Divadlo Palace Praha | FANTASTICKÁ ŽENA – Agentura Famílie Praha | HOUSLE – Divadlo Ungelt Praha | NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSŇ NADHASIČ PRAŽSKÝ – Studio Ypsilon Praha | SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ – Východočeské divadlo Pardubice | TESTOSTERON – Divadlo Na Fidlovačce Praha | ZÍTRA SWING BUDE ZNÍTI VŠUDE – Městská divadla pražská Praha

B

AUDIENCE U KRÁLOVNY – Východočeské divadlo Pardubice | DOVOLENÁ PANÍ JOSEFY – Divadlo Ungelt Praha | FALEŠNÁ NOTA – Divadlo v Řeznické Praha | HRDINOVÉ – Komorní Kalich Praha | ŽEBŘÁCKÁ OPERA – Městské divadlo Brno | MISTROVSKÁ LEKCE – Městské divadlo Mladá Boleslav

C

BROUK V HLAVĚ – Divadlo J.K.Tyla Plzeň | LEŽ – Divadlo Verze Praha | MILIONOVÝ ÚDRŽBÁŘ – Agentura Harlekýn Praha | TIK TIK – Komorní Kalich Praha | VESELÉ VELIKONOCE – Pantheon Production Praha | ZMRAZOVAC – IL CONGELATORE – Kočovné divadlo Ad-Hoc Praha

D

BENÁTKY POD SNĚHEM – Pantheon Production Praha | DOBŘE PLACENÁ PROCHÁZKA – Divadlo J. K. Tyla Plzeň | NORMÁLNÍ DEBIL – Kulturní portál Praha | SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ – Komorní Kalich Praha | SHERLOCK V NESNÁZÍCH – Východočeské divadlo Pardubice

E

50 ODSTÍNŮ! – Divadlo Radka Brzobohatého Praha | ŠUMAŘ NA STŘEŠE – Městské divadlo Mladá Boleslav | SILNICE - LA STRADA – Divadlo Kalich Praha | VRAŽDA V ORIENT EXPRESU – Městské divadlo Kladno | ZKURVENÍ HAVLISTI – Divadlo KomedioGRAF Brno | REVIZOR – Městská divadla pražská | ELLING A KJELL BJARNE ANEB CHVÁLA BLÁZNOVSTVÍ – Pantheon Production Praha

M

TRANSKY, BODY, VTEŘINY – Divadlo Petra Beruče Ostrava | 39 STUPŇŮ – BuranTeatr Brno | SRNKY – Divadlo Na Fidlovačce Praha | MINDGAME – LÍBEZNÉ VYHLÍDKY – Stage art Brno | SEJDEME SE POD VOCASEM ANEB TAK JSME TU ŽILI – Divadlo v Řeznické Praha

VÝHODY PŘEDPLATNÉHO

- své stálé sedadlo ve vybrané skupině
- výjimečná sleva oproti jednotlivě zakoupené vstupence
- přednostní informační servis na Váš e-mail
- kupón (slenka) na přednostní nákup se slevou
- předplatenka je přenosná, můžete ji půjčit nebo darovat
- na další rok katalog předplatného 2022 s přednostní rezervací svých míst

tel.: 321 727 719 - pokladna

pro sluchově handicapované
máme technické vybavení se sluchátky

www.divadlokolin.cz

TOYOTA

 TOYOTA PEUGEOT CITROËN AUTOMOBILE

Stabilní práce
v každé době?

Toyo!

Tak běž na **KARIERA.TPCA.CZ**

nebo volej ☎ **800 202 303.**

Manželé Pavla a Jaromír Kuprovi

pořádají

Zápis do kurzů tance a společenské výchovy

Podzim 2021 „Na Zámecké“

Platba dne 11.2.2021 a 4.3.2021

od 14,00 hod. v DDM „Na Zámecké“
termín kurzu : 3.9. – 17.12.2021

4.9. – 18.12.2021

kdy : každý **pátek** od 20hod.
každou **sobotu** od 19 hod.

hudba : V.I.P. Zdeňka Jeřábka

kurzovné : 2 500,- Kč

garde : 500,- Kč

Přihlášky od 1.12.2020

Na stránkách : www.tanecni-kolin.cz

Informace : +420 736 507 040

PŮJČOVNA LYŽÍ A SNOWBOARDŮ

broušení hran s finální úpravou keramikou

Bezručova 980, Kolín
(budova školní jídelny
při 1. ZŠ Bezručova)

Otevírací doba:

po - pá: 15 - 18 hodin

so: 10 - 12 hodin

so + ne: 18 - 19 hodin (pouze vracení)

Vybavení lze zamluvit dopředu

www.skiservisnedved.cz

tel.: 608 174329

Rosteme! Příležitost i pro absolventy.

Tsubaki Automotive je světový lídr ve výrobě rozvodových systémů do motorů s více než stoletou historií.

V našem rozrůstajícím se týmu nabízíme uplatnění pro nové kolegy a kolegyně do výroby:

Operátor/Operátorka výroby

Obsluha/Seřizování strojů

Tvoříme dobrou a úspěšnou firmu pro dobré lidi.

Hledáme kolegy a kolegyně k dlouhodobému partnerství a rozvoji.

Očekáváme odpovědný a pečlivý přístup k práci, vstřícné a ohleduplné chování.

Uvítáme technické a pracovní dovednosti a zkušenosti, které ale nejsou podmínkou.

Nabízíme příjemné a přátelské pracovní prostředí, technický a profesní růst. Pracovní poměr na dobu neurčitou.

aneta.petrova@tsubaki.cz

+420 725 324 828

facebook.com/TsubakiAutomotiveCR

SPEL
MANUFACTURING

Nabízí tyto pozice v Kolíně:

Vedoucí výrobního úseku

Montážní dělník/dělnice

Dělič/Dělička

321 579 051 kariera@spel.cz
www.spel-manufacturing.cz

*Přejeme Vám krásné Vánoce
a do nového roku 2021
hodně zdraví, štěstí
a spokojenosti.
JIRMA, spol.s r.o.*

ŽALUZIE

poradenství ▣ výroba ▣ montáž ▣ servis

- ▣ ROLETKY ▣ MARKÝZY
- ▣ SÍŤ PROTI HMYZU
- ▣ LÁTKOVÉ POSUVNÉ STĚNY
- ▣ VENKOVNÍ ROLETY A ŽALUZIE

EKOTĚS s.r.o. ☎ 606 888 525
www.ekotes.cz

denně 8.00 - 21.00 h.

KOLÍN

SERVIS A TĚSNĚNÍ OKEN

poradenství ▣ rychle ▣ odborně ▣ kvalitně

- ▣ TĚSNĚNÍ VŠECH TYPŮ OKEN A DVEŘÍ
- ▣ SEŘIZOVÁNÍ OKEN VŠECH VÝROBCŮ
- ▣ VÝMĚNY SKEL ▣ SERVIS KOVÁNÍ
- ▣ PŘETĚSNĚNÍ PLASTOVÝCH OKEN A EUROOKEN

EKOTĚS s.r.o. ☎ 606 888 525
www.ekotes.cz

denně 8.00 - 21.00 h.

KOLÍN

MUDr. Renata Košvancová
soukromá gynekologická
ambulance

Ambulance přijímá nové pacienty. Poskytujeme komplexní gynekologickou péči, provádíme podrobná ultrazvuková vyšetření plodu u těhotných pacientek.

tel: 321 720 211, 731 119 330
adresa: Gynekologie Eva s.r.o., Tyršova 919, Kolín
email: info@gynekologieeva.cz
www.gynekologieeva.cz

Pour Feliciter 2021

Milí Kolíňáci,

otevření Bartolomějského návrší bylo vrcholem léta roku 2020. Jsme právem pyšní na poklad, který v srdci Kolína máme. Ať Vás nejen toto magické místo nabíjí pozitivní energií a tolik potřebnou nadějí i v následujícím roce.

Přejeme Vám, ať je rok 2021 plný zdraví, lásky a pochopení.

Váš město Kolín

